

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓

INSTITUTE OF VOCATIONAL EDUCATION CENTRAL REGION 3

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

www.IVE3.ac.th

FB : สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3

www.mwk.ac.th

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินการพัฒนาสถาบันช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2570 เป็นแผนแบบมุ่งเน้นผลงาน เกิดผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านที่กำหนดไว้ ได้ให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับอาศัยพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทย มาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะ จนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ ในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และแผนพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษา ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) โดยมุ่งเน้นการบูรณาการ และการมีส่วนร่วมจากประชาคมของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนชุมชน โดยเฉพาะชุมชนระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น (นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา และสมุทรปราการ)

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ขอขอบคุณ สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์คณะวิทยากรในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนฯ ฉบับนี้ และ ผู้ที่มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งจากภายในและภายนอกสถาบัน ในการร่วมคิด ร่วมริเริ่ม และร่วมดำเนินการจนกระทั่งการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คำนำ	
สารบัญ	
บทสรุปผู้บริหาร	
บทที่ 1 บทนำ	
บทนำ	1
การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี	2
กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)	4
แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579	6
บทที่ 2 บริบทและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	16
ประวัติความเป็นมาของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 และข้อมูลที่สำคัญ	16
ของจังหวัดในพื้นที่	
การจัดทำภาพอนาคตสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	35
แผนงานเชิงกลยุทธ์ (strategic package) และ โปรแกรมนำร่อง (Initiative program)	41
บทที่ 3 ทิศทางการพัฒนา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	42
วิสัยทัศน์ ปรัชญา เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ พันธกิจ	42
หลักการคิดและตัวอย่างส่วนประกอบของแผนงานเชิงกลยุทธ์	42
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	
บทที่ 4 การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	51
ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) สู่การปฏิบัติ	
การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	51
ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) สู่การปฏิบัติ	
การติดตามและประเมินผล	52
การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	53
พ.ศ. 2566 - 2570	
ภาคผนวก	

บทสรุปผู้บริหาร

แนวโน้มการพัฒนาการจัดการศึกษาในปัจจุบันต่างมีการปรับตัวให้เข้ากับยุค Disruptive Technology การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการปรับตัวจากระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพการผลิต (Efficiency-driven Economy) สู่ระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation-driven Economy) การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างประชากรที่ทำให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ (Aging Society) และบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงหลังวิกฤตการณ์ COVID-19 กอปรกับนโยบายของรัฐบาล และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต้องการให้ สถานบัน การอาชีวศึกษา ปรับบทบาทสามารถพึ่งพาตนเองด้านรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคม และประเทศชาติ การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้จึงได้มีการพัฒนาภารกิจของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ในด้านต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่อง

ความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดด ที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศ ภูมิภาค และ โลก การเปลี่ยนแปลงของทักษะของประชากรในศตวรรษ ที่ 21 ที่ทั่วโลกต่างต้อง เผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค 4.0 สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง 3 จึงได้มีการทบทวนการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการ จัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งการพัฒนา การศึกษากับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ปัญหาและความท้าทายของระบบ การศึกษา ทั้งที่เกิดจากปัญหาของระบบการศึกษา และจาก สภาพการณ์ของโลกที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อ นำมากำหนดแนวคิดของการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา บทบาทของ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา รวมทั้งโครงการเร่งด่วนที่สำคัญ และการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 สู่การปฏิบัติ โดยได้จัด ให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566–2570) คณะกรรมการดำเนินงานได้มีการระดมสมองเพื่อจัดทำแผนงานเชิงกลยุทธ์ (strategic package) และ โปรแกรมนำร่อง (initiative program) ซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งของแผนงานเชิงกลยุทธ์ ในเบื้องต้นไว้ โดยแบ่งออกเป็น 4 แผนงาน ดังนี้คือ

- 1) ยกระดับการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคม เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและมาตรฐานสากล
- 2) พัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาที่มีสมรรถนะสูง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและ ตอบสนองต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- 3) ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมอาชีวศึกษาให้ตอบโจทย์การพัฒนา ประเทศ
- 4) ขยายความร่วมมือกับภาคประกอบการและเครือข่ายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ และการบริการทางวิชาการ วิชาชีพ สู่สังคม

บทที่ 1

บทนำ

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทย มาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ ภายใต้วัตถุประสงค์ต้องคำนึงถึงการมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชน วัยเรียน และวัยทำงานตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคมและสถานประกอบการในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคน

ในปัจจุบันแนวโน้มการพัฒนาการจัดการศึกษาต่างมีการปรับตัวให้เข้ากับยุค Disruptive Technology การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการปรับตัวจากระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพการผลิต (Efficiency-driven Economy) สู่ระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation-driven Economy) การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างประชากรที่ทำให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ (Aging Society) และบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงหลังวิกฤตการณ์ COVID-19 กอปรกับนโยบายของรัฐบาล และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต้องการให้ สถานบันการอาชีวศึกษา ปรับบทบาทสามารถพึ่งพาตนเองด้านรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคม และประเทศชาติ การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้จึงได้มีการพัฒนาภารกิจของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ในด้านต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่อง

ความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดด ที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และ โลก การเปลี่ยนแปลงของทักษะของประชากรในศตวรรษ ที่ 21 ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค 4.0 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 จึงได้มีการทบทวนการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษา ทั้งที่เกิดจากปัญหาของระบบการศึกษา และจาก สภาพการณ์ของโลกที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อนำมากำหนดแนวคิดของการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา รวมทั้งโครงการเร่งด่วนที่สำคัญ และการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนสถานการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 สู่การปฏิบัติและมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบาย แผนงานในระดับต่างๆ ดังต่อไปนี้

การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ ข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง ในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติ ทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนา ยกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนากลไกที่สำคัญในการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของ ประชาชน ในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการ ยุติธรรม ได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลังมีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชน มีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและ ภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ปัญหาด้านความมั่นคงที่มี อยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั้งโลกบนพื้นฐาน ของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถ ขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้น การยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอด อดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำมาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่น ทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลก สมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับ สภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับ ปัจจุบัน พร้อมทั้งการเสริมสร้างและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างรายได้และ การจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และ การกินดีอยู่ดี รวมถึง การเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิดผู้ประกอบการ เกษตรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามถนัดของตนเอง

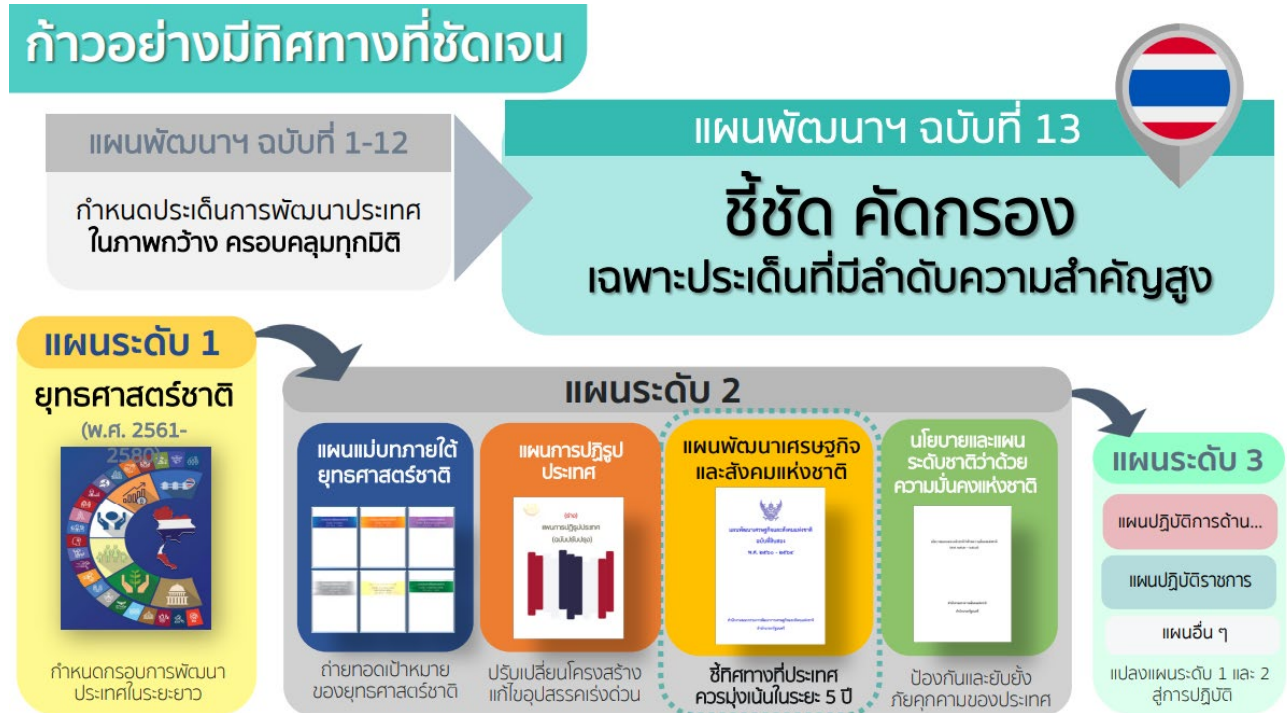
4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบต่อสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยแก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนร่วม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

ก้าวอย่างมีทิศทางที่ชัดเจน

พลิกโฉมประเทศไทย สู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน

5 เป้าหมายหลัก 5 ตัวชี้วัด

13 หมายเหตุ เพื่อพลิกโฉมประเทศ

แบ่งตาม 4 มิติการพัฒนา

ความเชื่อมโยงระหว่างหมายเหตุการพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน	๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่
๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๒ การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	๒ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า	๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล
๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	๕ ประตูก้าวหน้าและโลจิสติกส์	๕ ประตูก้าวหน้าและโลจิสติกส์	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
๕ ประตูก้าวหน้าและโลจิสติกส์	๕ ประตูก้าวหน้าและโลจิสติกส์	๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล	๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๑๑ ภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้	๙ ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม	๑๑ ภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ
๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ	๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ		
๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	๙ ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม	๑๒ กำลังคนสมรรถนะสูง		
	๑๒ กำลังคนสมรรถนะสูง	๑๓ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ		

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษามีหน้าที่ในการพิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬาการศึกษาทุกระดับ และด้วยเหตุที่แผน การศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 – 2559) จะสิ้นสุด ในปี พ.ศ. 2559 ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ซึ่ง เป็นแผนระยะยาว 20 ปีเพื่อเป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ เป็นกรอบ แนวทางในการพัฒนาการศึกษาในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

ในการดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการรับรู้ความเข้าใจ การยอมรับ และเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำ แผนฯ เพื่อให้สามารถ ขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ศึกษาสถานการณ์ และบริบทแวดล้อมที่มี ผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ทั้งด้านความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดด ที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และ โลก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ไปสู่สังคมสูงวัย และทักษะของประชากรในศตวรรษ ที่ 21 ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและ มุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมยุค 4.0 และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552 – 2559 ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา และการใช้จ่าย งบประมาณ รวมทั้งการพัฒนาการศึกษากับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษา ทั้งที่เกิดจากปัญหาของระบบการศึกษา และจาก สถานการณ์ของโลกที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อนำมากำหนดแนวคิดของการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทาง การพัฒนา รวมทั้งโครงการเร่งด่วนที่สำคัญ และการขับเคลื่อนแผนการศึกษา แห่งชาติสู่การปฏิบัติโดยมี สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ความจำเป็นในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลก ศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2030 (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้ง ผลกระทบของ การเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับ แรงกดดันจากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัย อย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทักษะคติความเชื่อ ค่านิยม

วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแส โลกาภิวัตน์การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพ ของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบ การศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีและการบริหาร จัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาส และความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาด ความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของ คนไทย ส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทาย ดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการ ขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในอีก 20 ปีข้างหน้า

ผลการพัฒนาการศึกษาในช่วงปี 2552 - 2559 พบว่า ไทยประสบความสำเร็จใน หลายด้าน และมีอีกหลายด้านยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนในระยะต่อไป

ด้านโอกาสทางการศึกษา รัฐมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาค่อนข้างมาก ส่งผลให้ประชากรในวัยเรียน รวมทั้งเด็กด้อยโอกาสและผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้รับการ ศึกษาสูงขึ้น แต่ยังเข้าเรียนได้ไม่ครบทุกคนและมีปัญหาการออกกลางคันอยู่บ้าง นอกจากนี้ ประชากร ที่อยู่ในวัยกำลังแรงงานแม้จะได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่จำนวนแรงงานที่มีการศึกษต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นยังมีอยู่จำนวนมาก จึงต้องเร่งดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาคน ตลอดช่วงชีวิต และมีมาตรการต่าง ๆ ให้เด็กและประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาส แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น เพื่อยกระดับการศึกษาของคนไทยให้เป็น กำลังสำคัญ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ด้านคุณภาพการศึกษา ผลการพัฒนายังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบ เอเชีย ส่วน ประเด็นคุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชนยังต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ คุณภาพของกำลัง แรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไป ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และผู้เรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทอาชีวศึกษามีสัดส่วนน้อยกว่าประเภทสามัญศึกษา ทำให้ มีการขาดแคลนแรงงานระดับกลาง ส่วน แรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้น ทุกปีแต่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และยังมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่ตรง ตามความต้องการของสถานประกอบการ ทำให้มี ผู้ว่างงานอยู่จำนวนมาก จึงจำเป็นต้องให้ ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนและกำลังแรงงานที่มีทักษะ และ คุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความ ต้องการกำลังคน เพื่อวางแผนเป้าหมายการจัดการศึกษา ทั้งเพื่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดงานและการพัฒนา กำลังคนเพื่อ ยกระดับคุณภาพกำลังแรงงานให้สูงขึ้น

ด้านประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการใช้จ่ายงบประมาณทางการศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างและระบบการจัดการที่ต้องได้รับการปรับปรุงเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะการบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวนมาก เพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและลดภาระงบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการศึกษาซึ่งได้รับค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แต่ใช้จ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาครูค่อนข้างน้อย การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกันเพื่อใช้ในการบริหารจัดการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็ก การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่าย ของภาครัฐ และปฏิรูประบบการเงินเพื่อการศึกษา

แนวคิดการจัดการศึกษา

แนวคิดการจัดการศึกษา (Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของ สังคม (All for Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพ ของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้และวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม โดยนำยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategy) มาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ

จากแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้จึงได้กำหนด วิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ดังนี้

“คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิต อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของ โลกศตวรรษที่ 21”

โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับทบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคม แห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดัก ประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ

เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มี คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและ คุณลักษณะต่อไปนี้

- 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics)
- 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะ การเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) 5 ประการ ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุ เป้าหมาย 53 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ประชากรกลุ่มอายุ 6 - 14 ปีทุกคนได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่าที่รัฐต้องจัดให้ฟรีโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมทุกคน และประชากรวัยแรงงาน มีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น
- 2) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 15 ปี
- 3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปเพิ่มขึ้น และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment : PISA) ของนักเรียนอายุ 15 ปีสูงขึ้น
- 4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็ก ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง มีระบบการบริหารงานบุคคล ครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมให้ ทุกภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา
- 5) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและ บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้านการศึกษาดีขึ้น สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และ จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ 200 อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์จุดมุ่งหมาย และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินการในแต่ละเป้าหมายและตัวชี้วัด เป็น 5 ช่วง ดังนี้ระยะ เร่งด่วน ระยะ 5 ปี แรกของแผน ระยะ 5 ปีที่สองของแผน ระยะ 5 ปีที่สามของแผน และระยะ 5 ปีสุดท้ายของแผน

ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด แผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ ในการพัฒนา การศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีเพื่อให้ แผนการศึกษาแห่งชาติ บรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์และแนวทางการจัดการศึกษา ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมาย ดังนี้

1.1 คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น การจัดกิจกรรมของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อนความรักและการธำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ และการยึดมั่นในการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้าง ความเป็นพลเมือง (Civic Education) และ ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

1.2 คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่ พิเศษได้รับ การศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนในเขตพัฒนาพิเศษ เฉพาะกิจจังหวัด ชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละ วิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปเพิ่มขึ้น สถานศึกษาจัดการ ศึกษาสำหรับกลุ่มชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงาน ต่างด้าวเพิ่มขึ้น และสถานศึกษาในพื้นที่พิเศษ ที่จัดอยู่ในมาตรการจูงใจ มีระบบเงินเดือน ค่าตอบแทนที่สูงกว่าระบบปกติเพิ่มขึ้น

1.3 คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิต รูปแบบใหม่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทาง การจัดการความขัดแย้งโดย แนวทางสันติวิธีเพิ่มขึ้น มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น มีระบบ กลไก และ มาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ และผู้เรียนในสถานศึกษา ที่มีคดีทะเลาะวิวาทลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้าง ชีตความ สามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมาย ดังนี้

2.1 กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของ ตลาดงานและ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูล ความต้องการกำลังคน (Demand) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน สัดส่วนผู้เรียน อาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับ ผู้เรียนสามัญศึกษา และสัดส่วนผู้เรียนวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้นเมื่อเทียบกับ ผู้เรียนสังคมศาสตร์กำลังแรงงานในสาขาอาชีพ ต่าง ๆ ที่ได้รับการยกระดับคุณวุฒิวิชาชีพเพิ่มขึ้น

2.2 สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความ เชี่ยวชาญและเป็นเลิศ เฉพาะด้าน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนการผลิตกำลังคนระดับกลางและ ระดับสูง จำแนกตามระดับ/ ประเภทการศึกษาในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

ร้อยละของสถาบันการศึกษาจัดการศึกษารูปแบบ ทวิภาคี/สหกิจศึกษา/หลักสูตรโรงเรียนในโรงงานตามมาตรฐานที่กำหนดเพิ่มขึ้น จำนวนหลักสูตรของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทวิวุฒิ (Dual Degree) เพิ่มขึ้น จำนวนสถาบันอาชีวศึกษาและ อุดมศึกษาที่จัดหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น และมีภาคีเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพและหน่วยงานที่จัดการศึกษาเพิ่มขึ้น

2.3 การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนเงินลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน เมื่อเทียบกับภาครัฐ เพิ่มขึ้น สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศเพิ่มขึ้น โครงการ/งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาต่อประชากร 10,000 คน เพิ่มขึ้น นวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ ที่ได้จดสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
มีเป้าหมาย ดังนี้

3.1 ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัย และมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ที่จัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัย จิตสาธารณะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น

3.2 คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐาน การศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น เด็กแรกเกิด - 5 ปี มีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปเพิ่มขึ้น ผู้สูงวัย ที่ได้รับบริการการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและทักษะชีวิตเพิ่มขึ้น และมีสาขาและวิชาชีพที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงวัยได้รับการส่งเสริมให้ทำงานและถ่ายทอดความรู้/ประสบการณ์เพิ่มขึ้น

3.3 สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตาม หลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ศูนย์เด็กเล็ก/สถานศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น สถานศึกษา/สถานพัฒนา เด็กปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย และสมรรถนะของเด็กที่เชื่อมโยงกับ มาตรฐานคุณภาพเด็กปฐมวัยของอาเซียนเพิ่มขึ้น สถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น และสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 เพิ่มขึ้น

3.4 แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและ มาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น แหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการศึกษา/จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ เพิ่มขึ้น สื่อสารมวลชนที่เผยแพร่หรือจัดรายการเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ และได้รับการพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมจากภาครัฐและเอกชนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

3.5 ระบบและกลไกการวัดการติดตาม และประเมินผลมีประสิทธิภาพ มีตัวชี้วัด ที่สำคัญ เช่น มีระบบและกลไกการทดสอบ การวัดและประเมินความรู้ทักษะ และสมรรถนะของผู้เรียนทุกระดับ การศึกษา และทุกกลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ มีระบบติดตามประชากรวัยเรียนที่ขาดโอกาสหรือไม่ได้รับการศึกษา และผู้เรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคัน

3.6 ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้มาตรฐานระดับสากล มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลความต้องการใช้ครูแผนการผลิตครูอาจารย์และ บุคลากรทางการศึกษาในระยะ 10 ปี (พ.ศ. 2560 – 2569) จำแนกตามสาขาวิชา ขนาด สถานศึกษา และจังหวัด สัดส่วนของการบรรจุครูที่มาจากการผลิตครูในระบบปิดเพิ่มขึ้น มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เอื้อให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาอื่น และพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเข้าสู่ วิชาชีพครู

3.7 ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตาม มาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับและประเภท การศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานเพิ่มขึ้น และ ระดับความพึงพอใจของครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา มีเป้าหมาย ดังนี้

4.1 ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มี คุณภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ดัชนีความเสมอภาคของอัตราการเข้าเรียนระดับการศึกษา ขึ้นพื้นฐานตามฐานะทางเศรษฐกิจ และพื้นที่ลดลง ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระหว่างพื้นที่/ภาคการศึกษาในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษลดลง

4.2 การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย สนองตอบความต้องการของผู้เรียนและผู้ให้บริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และสถานศึกษา ทุกแห่งมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และมีคุณภาพ

4.3 ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมิน และรายงานผล มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน 13 หลัก ที่สามารถเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่น ด้านสาธารณสุข

สังคม ภูมิสารสนเทศ แรงงาน และ การศึกษา และมีระบบสารสนเทศด้านการศึกษาและด้านอื่นที่เกี่ยวข้องที่เป็นระบบเดียวกัน ทั้งประเทศ ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน สามารถอ้างอิงได้

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมาย ดังนี้คือ

5.1 คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ครู/บุคลากรทางการศึกษา ได้รับการอบรมพัฒนาในเรื่องการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษา มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น และสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ มหาวิทยาลัยสีเขียวของโลกเพิ่มขึ้น

5.2 หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษา/สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น และสื่อสารมวลชนที่เผยแพร่หรือให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

5.3 การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศในสาขาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีเป้าหมาย ดังนี้

6.1 โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และสถานศึกษาให้มีเอกภาพ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

6.2 ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลต่อ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาขนาดเล็ก/สถานศึกษา ที่ต้องการความช่วยเหลือและพัฒนาเป็นพิเศษอย่างเร่งด่วน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ภายนอกลดลง คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานของผู้เรียนที่เรียน ในกลุ่มสถานศึกษาที่เข้าสู่ระบบการบริหารจัดการแนวใหม่สูงขึ้น

6.3 ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน และพื้นที่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น จำนวนองค์กร สมาคม มูลนิธิหรือหน่วยงานอื่นที่ เข้ามาจัดการศึกษาหรือร่วมมือกับสถานศึกษา ทั้งของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพิ่มขึ้น และสัดส่วนการมีส่วนร่วมสนับสนุนการศึกษาของภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคี เครือข่ายเมื่อเทียบกับรัฐ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงขึ้น

6.4 กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และระบบการจัดสรรเงินเพื่อการศึกษาที่เอื้อและ สนองตอบคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน ความต้องการกำลังแรงงานและสภาพปัญหาที่แท้จริงของประเทศ มีรูปแบบ/แนวทาง กลไกการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์และอุปทานในสัดส่วนที่เหมาะสม

6.5 ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่มีครูเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ครู/ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน/ผู้ประกอบการที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น และสถานศึกษามีบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่ปฏิบัติงานสนับสนุนการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

การขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

ความสำเร็จของการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560 – 2579 สู่การปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ ประกอบด้วยสาระของแผนการศึกษาแห่งชาติที่มีความ ชัดเจน ครบถ้วน และครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายและทุกระดับการศึกษาการมีส่วนร่วมใน กระบวนการพัฒนาแผนการศึกษาแห่งชาติของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับ ปฏิบัติผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสาธารณชน การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์แก่ผู้เกี่ยวข้องและ สาธารณชนเพื่อสร้างความตระหนักในความสำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติการสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการศึกษาแห่งชาติและการนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ ที่ชัดเจนแก่ผู้ปฏิบัติทุกระดับเพื่อให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษาของชาติ

แนวทางการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

ประกอบด้วย 1) การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติการสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงาน องค์กร และภาคีทุกภาคส่วน ถึงวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ 2) การสร้าง ความเชื่อมโยงระหว่างแผน การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาการศึกษาระยะ 5 ปีแผนปฏิรูปราชการระยะ 4 ปีและแผนปฏิบัติการ ประจำปีของหน่วยงาน โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมจัดทำและติดตามประเมินผลแผนดังกล่าว 3) การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาในระดับต่าง ๆ และ 4) การสร้างช่องทางให้ประชาสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางทั้งระดับนโยบายและ ระดับพื้นที่

การดำเนินการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้เสนอรายละเอียดการดำเนินการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติโดยได้ระบุบทบาทของหน่วยงานในระดับต่าง ๆ อาทิหน่วยงานส่วนกลาง ซึ่งประกอบด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ เช่น สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานเลขาธิการ ศรศ. และหน่วยงานอื่นนอกกระทรวง ศึกษาธิการที่รับผิดชอบจัดการศึกษา เป็นต้น ส่วนระดับภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงาน ศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นต้น รวมทั้งระดับ สถานศึกษาและระดับห้องเรียน โดยได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อน การดำเนินงานทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ของหน่วยงานในแต่ละระดับอย่างชัดเจน ซึ่งจะทำให้การดำเนินงาน ตามแผนเป็นไป อย่างสอดคล้อง รองรับในกรอบทิศทางเดียวกัน และการจัดการศึกษาเป็นไปตามยุทธศาสตร์ และ แนวทาง การพัฒนาในช่วงเวลาที่กำหนด

การติดตามประเมินผลแผนการศึกษาแห่งชาติ

แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลเป็นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินทั้งการประเมินผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ โดยแต่ละหน่วยงานประเมินการดำเนินงานของตนควบคู่ไปกับการให้หน่วยงานกลางประเมิน มีหลักเกณฑ์ การติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน และถูกต้องตามหลักวิชาการ แนวทาง การติดตามประเมินผลแผนการศึกษาแห่งชาติประกอบด้วย 1) การประเมิน บริบทก่อนเริ่มโครงการ ประเมินระหว่างดำเนินงาน และประเมินหลังการดำเนินงานตามแผน เสร็จสิ้น 2) วางระบบการประเมิน ระดับกระทรวง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จังหวัด และเขตพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการแต่ละระดับกับ แผนการศึกษาแห่งชาติ 3) ส่งเสริมให้เกิด การประสานความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ด้านงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง และในพื้นที่ เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 4) จัดให้หน่วยงานหรือองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นกลางเป็นผู้ประเมิน 5) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แสดง ความคิดเห็น และ 6) นำเสนอผลการติดตามและประเมินผลแผนการศึกษาแห่งชาติให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบ

ที่มา : <http://www.onec.go.th>

บทที่ 2

บริบทและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3

ประวัติความเป็นมาของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 และข้อมูลที่สำคัญของจังหวัดในพื้นที่

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทย มาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ ภายใต้วัตถุประสงค์ต้องคำนึงถึงการมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชน วัยเรียน และวัยทำงานตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึง และต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคมและสถานประกอบการในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนาากำลังคน รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียน และระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคล เพื่อเข้ารับการการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง การมีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ การระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และการมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

การจัดการอาชีวศึกษา มี 3 รูปแบบ ประกอบด้วย 1) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน 2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมายรูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดผลและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหา และหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม และ 3) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันและเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ นอกจากนั้นมาตรา 13 กำหนดให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถรวมกันเป็นสถาบันได้

กฎกระทรวงการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2555 ให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ประกอบด้วยวิทยาลัยเทคนิค นครนายก วิทยาลัยการอาชีพนครนายก วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี วิทยาลัยเทคนิคบุรพาปราจีน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเทคนิคจุฬาภรณ์ (ลาดขวาง) วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทราและวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติการสอน การวิจัย การถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 16 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 นอกจากนั้นมาตรา 19 กำหนดให้สถาบันจะรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการ เข้าสมทบในสถาบัน เพื่อประโยชน์ ในการวิจัย และพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้ และมีอำนาจให้ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือปริญญาตรีแก่ผู้ที่ศึกษาจาก สถานศึกษาหรือสถานประกอบการและสำเร็จการศึกษาตามหลักเกณฑ์ของสถาบันได้

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อ ผลิตและพัฒนา กำลังคน ในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค ระดับปริญญายาสเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ รวมทั้ง ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงมีความชำนาญในการสอน ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยพัฒนามาตรฐาน การอาชีวศึกษา การถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี การทุนบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ให้บริการวิชาการ และวิชาชีพแก่สังคม จัดทำข้อเสนอแนะ แนวนโยบาย แผนพัฒนาสถาบัน ให้สอดคล้อง กับมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ และหลักสูตรการอาชีวศึกษาของสถาบัน ส่งเสริม ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สถานประกอบการ ภาคเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายของ สถาบันเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการ การวิจัยพัฒนาการอาชีวศึกษาและการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ดำเนินการ เกี่ยวกับการเสนอจัดตั้งงบประมาณ การจัดหารายได้ การบริหารงานงบประมาณการเงินและทรัพย์สินของ สถาบัน ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพมาตรฐานการอาชีวศึกษา การติดตามตรวจสอบ การประเมินผล การบริหารจัดการ ของสถาบันให้สอดคล้องกับนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการ อาชีวศึกษา ดำเนินงานเกี่ยวกับงานเลขานุการสภาสถาบันและดำเนินการตามที่สภาสถาบันมอบหมายและ ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสภาสถาบันหรือตามที่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบหมาย

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ประกอบด้วยสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขต 5 จังหวัด ประกอบด้วย นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทราและสมุทรปราการ โดยมีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 10 สถานศึกษาได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคนครนายก วิทยาลัยการอาชีพนครนายก วิทยาลัยเทคนิค

บูรพาปราจีน วิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเทคนิคจุฬาภรณ์ (ลาดขวาง)
วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดนครนายก

จังหวัดนครนายก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ 14 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101 องศาตะวันออก มีระยะทางจากกรุงเทพมหานครตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 305 เลียบคลองรังสิต ผ่านอำเภอองครักษ์ถึง จังหวัดนครนายก ระยะทาง 105 กม. แต่ถ้ามีการก่อสร้างทางคมนาคมสายตรงจากกรุงเทพฯ จะมีระยะทางประมาณ 60 กม. มีเนื้อที่จังหวัดประมาณ 2,122 ตร.กม. หรือ ประมาณ 1,326,250 ไร่ สภาพทั่วไปเป็นที่ราบทางตอนเหนือและตะวันออกเป็นภูเขาสูงชันในเขตอำเภอบ้านนา อำเภอเมืองนครนายก และอำเภอปากพลี ส่วนหนึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ซึ่งเป็นรอยต่อกับอีก 3 จังหวัด ได้แก่ สระบุรี นครราชสีมา และปราจีนบุรี มีคำขวัญว่า “เมืองในฝัน ที่ใกล้กรุง ภูเขางาม น้ำตกสวย รวยธรรมชาติ วิสัยทัศน์ สำนักงานแรงงานจังหวัดนครนายก ได้แก่ “เป็นศูนย์กลางข้อมูล การประสานงาน และบูรณาการภารกิจด้านแรงงาน มีงานทำและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขับเคลื่อนเครือข่ายแรงงาน เพื่อให้แรงงาน มีศักยภาพ”

อาณาเขต จังหวัดนครนายกมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดข้างเคียง ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดสระบุรี และ จังหวัดนครราชสีมา ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดฉะเชิงเทรา และ จังหวัดปราจีนบุรี ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดนครราชสีมา และ จังหวัดปราจีนบุรี ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดปทุมธานี

ข้อมูลประชากร

สถิติจำนวนประชากร จังหวัดนครนายก ณ เดือนธันวาคม 2565 มีจำนวน ประชากรทั้งสิ้น 260,406 คน เป็นชาย จำนวน 128,790 คน และหญิง จำนวน 131,616 คน

ข้อมูลจำนวนสถานประกอบการ

จังหวัดนครนายกมีสถานประกอบการที่เข้าระบบประกันสังคม จำนวน 10,128 แห่ง และมี คนทำงาน จำนวน 43,566 คน และลูกจ้าง จำนวน 28,751 คน รวมทั้งหมดจำนวน 72,317 คน

ลำดับ	ประเภทสถานประกอบการ	จำนวน	คนทำงาน	ลูกจ้าง	หมายเหตุ
1	การผลิต	1,446	20,655	18,365	
2	การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	5	27	17	
3	การก่อสร้าง	127	896	723	
4	การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	828	2,034	968	
5	การขายส่ง	402	1,989	1,236	
6	การขายปลีก	4,046	8,636	2,832	
7	การขนส่งทางบก สถานที่เก็บสินค้า	4	32	28	
8	ที่พักแรม	301	2,251	1,775	
9	บริการอาหารและเครื่องดื่ม	1,639	3,733	1,157	
10	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	16	53	36	
11	กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	282	517	169	
12	กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	67	324	210	

ลำดับ	ประเภทสถานประกอบการ	จำนวน	คนทำงาน	ลูกจ้าง	หมายเหตุ
13	กิจกรรมการบริหาร และการบริการสนับสนุน	118	835	633	
14	ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	111	555	400	
15	กิจกรรมบริการอื่น ๆ	736	1,029	202	
16	กิจกรรมด้านโรงพยาบาลเอกชน	-	-	-	
	รวมทั้งสิ้น	10,128	43,566	28,751	

ข้อมูลแรงงาน

ข้อมูลประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน เป็นรายไตรมาส 1 พ.ศ. 2565 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ทั้งหมด 217,938 คน แยกเป็นชาย 105,506 คน และหญิง 112,432 คน โดยแบ่งเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด 153,155 คน ผู้มีงานทำ จำนวน 151,735 คน และผู้ว่างงาน จำนวน 1,420 คน และผู้ที่เป็นกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน 486 คน และผู้ที่ไม่อยู่ในกำลัง แรงงาน จำนวน 64,297 คน แยกเป็นผู้ที่ทำงานที่บ้าน จำนวน 17,542 คน เรียนหนังสือ 15,012 คน เด็ก/ ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ จำนวน 20,670 และอื่น ๆ จำนวน 11,072 คน

ข้อมูลผู้มีงานทำ จำนวน 151,735 คน แยกตามสถานภาพการทำงานได้ ดังนี้

ลำดับ	สถานภาพการทำงาน	ชาย	หญิง	รวม
1	นายจ้าง	1,515	971	2,486
2	ลูกจ้างรัฐบาล	10,009	15,301	25,310
3	ลูกจ้างเอกชน	30,122	22,122	52,244
4	ทำงานส่วนตัว	27,637	20,706	48,342
5	ช่วยธุรกิจครัวเรือน	11,633	11,719	23,352
	รวมทั้งสิ้น	80,966	70,816	151,735

ข้อมูลผู้มีงานทำ จำนวน 151,735 คน แยกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ดังนี้

ที่	ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
1	ไม่มีการศึกษา	421	238	183
2	ต่ำกว่าประถมศึกษา	16,602	8,305	8,296
3	ประถมศึกษา	26,117	16,157	9,960
4	มัธยมศึกษาตอนต้น	33,501	19,661	13,841
5	มัธยมศึกษาตอนปลาย - สายสามัญ	22,144	10,330	11,814
	มัธยมศึกษาตอนปลาย - สายอาชีวศึกษา	8,638	5,830	2,835
6	อุดมศึกษา - สายวิชาการ	24,084	9,850	14,234
	อุดมศึกษา - สายวิชาชีพ	16,387	9,924	6,463
	อุดมศึกษา - สายวิชาการศึกษา	3,842	649	3,193
	รวมทั้งสิ้น	151,735	80,916	70,819

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดปราจีนบุรี

จังหวัดปราจีนบุรี ตั้งอยู่ภาคตะวันออกของประเทศ อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 13 องศา 39 ลิปดา ถึง 14 องศา 27 ลิปดาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 102 องศา 07 ลิปดาตะวันออก ห่างจาก กรุงเทพมหานคร 136 กิโลเมตร ตามทาง หลวงหมายเลข 33, 305 ใช้เวลาเดินทางเพียง 1 ชั่วโมง 30 นาที เป็นจุดเชื่อมโยง การคมนาคมจากกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และราชอาณาจักร กัมพูชา ในรัศมี 100 กว่ากิโลเมตร และมีอาณา เขตติดต่อ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดนครราชสีมา ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสระแก้ว ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัด นครนายก ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดฉะเชิงเทรา

จังหวัดปราจีนบุรี มีพื้นที่ทั้งหมด 4,762.362 ตารางกิโลเมตร (2,976,476.2 ไร่) โดยลักษณะภูมิ ประเทศตอนบน เป็นที่ราบสูงและป่าทึบสลับซับซ้อนมียอดเขาสูง 1,326 เมตร และเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำ หลายสายมีธรรมชาติที่สวยงาม ในขณะที่พื้นที่ตอนล่างเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเหมาะแก่การเพาะปลูก ได้แก่ ที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง ซึ่งมีความสูงกว่า ระดับน้ำทะเล 5 เมตร และที่ราบลุ่มแม่น้ำปราจีนบุรี ซึ่งเกิดจาก แควหนุมานและแควพระพรหมไหลมาบรรจบกันที่อำเภอกบินทร์บุรีและไหลลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ข้อมูลประชากร

ณ สิ้นปี พ.ศ. 2564 จังหวัดปราจีนบุรีมีประชากรทั้งสิ้น 495,325 คน เพศชาย 244,642 คน (ร้อยละ 49.39) เพศหญิง 250,683 คน (ร้อยละ 50.61) ความหนาแน่นของประชากรต่อตารางกิโลเมตร โดยเฉลี่ย 104.01 คน จังหวัดปราจีนบุรีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอศรีมโหสถ อำเภอ ศรีมหาโพธิ์ อำเภอประจันตคาม อำเภอนาดี อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอบ้านสร้าง โดยแบ่งเขตตำบล ออกเป็น 65 ตำบล และหมู่บ้าน 708 หมู่บ้าน นอกจากนี้ยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 1 องค์การบริหารส่วน จังหวัด (อบจ.) 14 เทศบาล 55 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และประชากร ณ ธันวาคม 2564 จำนวน 495,325 คน เป็นชาย 244,642 คน หญิง 250,683 คน

ข้อมูลจำนวนสถานประกอบการ

ภาวะการณ์ลงทุนด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดปราจีนบุรี ณ ธันวาคม 2563 เมื่อเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกัน กับปีก่อน พบว่า มีอัตราการขยายตัวของจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตใหม่ เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 3.96 จำนวนเงิน ลงทุนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 0.84 และอัตราการจ้างเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 8.12 จะเห็นได้ว่าการลงทุนด้านอุตสาหกรรมภายในจังหวัดปราจีนบุรีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดปี เนื่องด้วยปัจจัยหลายอย่างภายในจังหวัดที่เหมาะสมแก่การประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม

ตาราง แสดงข้อมูลกลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดปราจีนบุรี ปี 2562 -2564

ประเภทอุตสาหกรรม	2562	2563	2564	อัตราการเปลี่ยนแปลง	
				2563	2564
รวมยอด	987	884	924	-10.44	4.52
ผลิตภัณฑ์จากพืช	50	42	42	-16	-
อุตสาหกรรมอาหาร	65	55	57	-15.38	3.64
อุตสาหกรรมเครื่องตี	14	8	8	-42.86	-
สิ่งทอ	37	33	32	-10.81	-3.03
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย ยกเว้นรองเท้า	13	11	11	-15.38	-
ผลิตหนังสัตว์และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	16	13	13	-18.75	-
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	39	33	34	-15.38	3.03
เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่น	28	14	18	-50	28.57

ประเภทอุตสาหกรรม	2562	2563	2564	อัตราการเปลี่ยนแปลง	
				2563	2564
ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	33	31	31	-6.06	-
การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปก หรือการทำแม่พิมพ์	11	9	9	-18.18	-
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	40	39	38	-2.5	-2.56
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	9	11	12	22.22	9.09
ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	13	12	12	-7.69	-
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	70	69	70	-1.43	1.45
ผลิตภัณฑ์โลหะ	53	46	49	-13.21	6.52
ผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน	24	25	25	4.17	-
ผลิตภัณฑ์โลหะ	75	54	55	-28	1.85
ผลิตภัณฑ์เครื่องจักร และเครื่องกล	41	35	35	-14.63	-
ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	48	44	46	-8.33	4.55
ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	89	77	76	-13.48	-1.3
การผลิตอื่น ๆ	219	223	251	1.83	12.56

หมายเหตุ *เงินทุนรวม หมายถึง สินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ได้แก่ อาคารและเครื่องจักร

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี

เขตประกอบการอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม ในจังหวัดปราจีนบุรี

1. เขตประกอบการอุตสาหกรรม 1 แห่ง ที่เปิดดำเนินการ คือ เขตประกอบการอุตสาหกรรม กบินทร์บุรี ตั้งอยู่ใน อำเภอกบินทร์บุรี พื้นที่ 4,273 ไร่ จำนวน 80 โรงงาน

2. สวนอุตสาหกรรม 3 แห่ง ที่เปิดดำเนินการ คือ

- 1) สหพัฒน์อินเตอร์โฮลดิ้ง ตั้งอยู่ในอำเภอกบินทร์บุรี มีพื้นที่ 2,068 ไร่ จำนวนโรงงาน 32 โรงงาน
- 2) 304 อินดัสเตรียลปาร์ค ตั้งอยู่ในอำเภอศรีมหาโพธิ มีพื้นที่ 12,500 ไร่ จำนวนโรงงาน 127 โรงงาน
- 3) โรจนะ อินดัสเตรียลแมเนจเม้นท์ ตั้งอยู่ในอำเภอศรีมหาโพธิมีพื้นที่ 4,653 ไร่ จำนวน โรงงาน 27 โรงงาน

3. นิคมอุตสาหกรรม 2 แห่ง ที่เปิดดำเนินการ 1 แห่ง คือ

- 1) นิคมอุตสาหกรรมไฮเทค กบินทร์บุรี ตั้งอยู่ในอำเภอกบินทร์บุรี พื้นที่ 1,066 ไร่ จำนวน 8 โรงงาน และอยู่ ระหว่างการพัฒนาพื้นที่ 1 แห่ง คือ นิคมอุตสาหกรรม บ่อทอง 33 ตั้งอยู่ในอำเภอกบินทร์บุรี พื้นที่ 1,746 ไร่ มีบริษัท เตรียมเข้าลงทุน 10 แห่ง เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสี่เหลี่ยม (S-Curve)

ปัจจุบันจังหวัดปราจีนบุรีมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 891 โรงงาน ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใน 2 อำเภอหลัก คือ อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอศรีมหาโพธิ ซึ่งเป็นพื้นที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมจาก ภาคเอกชนสูง โดยเฉพาะตาม แนวทางหลวงหมายเลข 304 และ 33 มีเงินลงทุน 161,849.55 ล้านบาท คนงาน 93,234 คน โดยมีสาขาอุตสาหกรรม ที่มีเงินทุนรวมมากที่สุด ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมผลิต ยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นกิจการเกี่ยวกับ การผลิต ประกอบ

ดัดแปลงยานยนต์ และชิ้นส่วน เช่น การผลิตชิ้นส่วนเครื่องยนต์ และรถยนต์ ของบริษัท สยามไอซิน จำกัด, บริษัท โอฮาชิ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด, บริษัท คูราซิกิ สยามรับเบอร์ จำกัด และบริษัท ไทย จี เอ็ม บี จำกัด 2) อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ เกี่ยวกับการผลิตเยื่อกระดาษหรือกระดาษแข็ง ผลิตกระดาษจาก กระดาษทุกชนิด กระดาษ ใส่กรองอากาศ เนื่องจากจังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่วัตถุดิบมาก โดยเฉพาะไม้ยูคาลิปตัส นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมการปลูกในแถบจังหวัดสระแก้ว และฉะเชิงเทราในบางพื้นที่ รวมทั้งจังหวัดในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น สุรินทร์ บุรีรัมย์ อุบลราชธานี โรงงานผลิตกระดาษที่สำคัญในจังหวัดปราจีนบุรี ได้แก่ บริษัทใน เครือแอดวานซ์ อะโกร จำกัด (มหาชน) 3) อุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ เป็นกิจการเกี่ยวกับการผลิต ประกอบ ดัดแปลง เครื่องมือหรือ เครื่องไฟฟ้า เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ เครื่องกระจายเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องกำเนิดไฟฟ้า ฮาร์ดดิสก์ไดร์ เป็นต้น โดยการประกอบกิจการส่วนใหญ่เป็นลักษณะการรับจ้างผลิตให้กับผู้ผลิตรายใหญ่

ข้อมูลแรงงาน

ข้อมูลประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน ระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2565 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ในปี พ.ศ. 2565 ไตรมาส 1 กำลังแรงงานรวมทั้งหมด 392,549 คน ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานรวมทั้งหมด 146,652 คน

ปี	ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป								
	กำลังแรงงานรวม					ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน			
	รวม	กำลังแรงงานในปัจจุบัน			กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	รวม	ทำงานบ้าน	เรียนหนังสือ	อื่นๆ
2562	372,980	372,930	369,640	3,290	50	146,487	43,850	30,645	71,993
ไตรมาสที่ 1	382,870	382,870	377,915	4,955	-	133,556	36,289	25,906	71,361
ไตรมาสที่ 2	386,084	385,969	384,506	1,463	115	132,398	41,026	28,855	62,517
ไตรมาสที่ 3	364,537	364,451	362,643	1,808	86	155,971	47,475	32,855	75,641
ไตรมาสที่ 4	358,429	358,429	353,495	4,934	-	164,021	50,608	34,962	78,451
2563	365,081	364,561	357,201	7,360	520	162,325	50,892	33,580	77,853
ไตรมาสที่ 1	364,506	363,710	358,069	5,641	796	159,899	49,599	34,022	76,279
ไตรมาสที่ 2	359,975	359,556	352,592	6,964	419	166,419	61,288	31,834	73,297
ไตรมาสที่ 3	361,974	361,108	353,518	7,590	866	166,426	49,190	34,644	82,592
ไตรมาสที่ 4	373,868	373,868	364,623	9,245	-	156,556	43,492	33,819	79,245
2564	385,188	384,901	379,836	5,065	287	150,346	53,148	30,188	67,011
ไตรมาสที่ 1	383,639	383,390	375,559	7,831	249	148,834	47,768	31,963	69,103
ไตรมาสที่ 2	386,502	386,502	377,733	8,769	-	148,044	55,487	25,789	66,768
ไตรมาสที่ 3	390,049	390,049	387,586	2,463	-	146,539	53,014	31,652	61,873
ไตรมาสที่ 4	380,560	379,662	378,464	1,198	898	157,966	56,322	31,346	70,298
2565									
ไตรมาสที่ 1	392,549	392,453	385,083	7,370	96	146,652	52,805	36,721	57,126

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2562 - 2565 ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. 2564 และไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2565 ผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรมพบว่า ไตรมาสที่ 1 ของ ปี พ.ศ. 2564 ผู้มีงานทำ จำนวน 375,259 คน ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 74,623 คน คิดเป็นร้อยละ 19.89 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม มีจำนวน 300,636 คน คิดเป็นร้อยละ 80.11 ของผู้มีงานทำ ทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2565 พบว่า มีผู้มีงานทำ 385,083 คน ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 102,526 คน คิดเป็นร้อยละ 26.62 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม มีจำนวน 282,557 คน คิดเป็นร้อยละ 73.38 ของผู้มีงานทำทั้งหมด โดยในปี พ.ศ. 2565 ไตรมาสที่ 1 กลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมใน อุตสาหกรรมการผลิตมีมากที่สุด จำนวน 282,557 คน โดยทำงานในภาคการผลิต จำนวน 139,824 คน อุตสาหกรรม การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ จำนวน 57,603 คน อุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำนวน 17,998 คน อุตสาหกรรมที่พักและบริการด้านอาหาร 15,011 คน และการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและ ประกันสังคม 11,403 คน ตามลำดับ

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดสระแก้ว

จังหวัดสระแก้วตั้งอยู่ภาคตะวันออกของประเทศไทย ระหว่าง ละติจูดที่ 13 องศา 14 ลิปดา ถึง 14 องศา 11 ลิปดาเหนือ และลองติจูดที่ 101 องศา 51 ลิปดา 56 ลิปดาตะวันออก ห่างจาก กรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ 236 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด 7,219.717 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,496,962 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา เป็นระยะทาง 165 กิโลเมตร ใน 4 อำเภอ คือ อำเภออรัญประเทศ อำเภอลองหาด อำเภอตาพระยา และ อำเภอโคกสูง ลักษณะภูมิประเทศ สภาพทั่วไป พื้นที่จังหวัดสระแก้วโดยรวมเป็นพื้นที่ราบถึงที่ราบสูง และมีภูเขาสูงสลับซับซ้อน มีระดับความสูงจาก น้ำทะเลเฉลี่ย 74 เมตร กล่าวคือ ทิศเหนือ มีเทือกเขาบรรทัด ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำบางปะกง มีลักษณะเป็นป่าเขาทึบ ได้แก่ บริเวณอุทยานแห่งชาติปางสีดา เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ทิศใต้มีลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขา มีสภาพเป็นป่าโปร่ง ส่วนใหญ่ถูกบุกรุก แคว้นถางป่า เพื่อทำการเกษตร ทำให้เกิดสภาพป่าเสื่อมโทรมตอนกลางมีลักษณะเป็นที่ราบ ได้แก่ อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวังสมบูรณ์ เป็นเขตติดต่อจังหวัดจันทบุรี ทิศตะวันออก ลักษณะเป็นที่ราบถึงที่ราบสูง และมีสภาพเป็นป่าโปร่ง ทำไร่ ทำนา ทิศตะวันตก นับตั้งแต่ อำเภอวัฒนานคร มีลักษณะเป็นสันปันน้ำและพื้นที่ลาดไปทางอำเภอเมือง สระแก้ว และอำเภอ อรัญประเทศ เข้าไปในเขตราชอาณาจักรกัมพูชา

ข้อมูลประชากร

จังหวัดสระแก้วมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 561,992 คน เป็นชาย 280,673 คน หญิง 281,319 (ณ 7 มกราคม 2565)

ลำดับที่	อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนครัวเรือน
1	เมืองสระแก้ว	43,535	43,005	86,540	29,275
2	คลองหาด	19,475	19,410	38,885	13,477
3	ตาพระยา	27,359	27,226	54,585	16,009
4	วังน้ำเย็น	20,356	20,215	40,571	14,995
5	วัฒนานคร	38,494	38,006	76,500	26,653
6	อรัญประเทศ	36,420	37,651	74,071	35,808
7	เขาฉกรรจ์	25,487	25,369	50,856	16,118
8	โคกสูง	13,509	13,727	27,236	8,277
9	วังสมบูรณ์	12,721	12,655	25,376	10,312
10	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลวังสมบูรณ์	5,286	5,434	10,720	5,020
11	ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์	2,396	2,446	4,842	2,309

ข้อมูลจำนวนสถานประกอบการ

ในปี 2565 (ข้อมูล ณ เดือน มีนาคม 2565) มีโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้น จำนวน 522 แห่ง
เงินลงทุนทั้งสิ้น 49,192.78 ล้านบาท คนงาน 13,391 คน

ตารางแสดงข้อมูลสถิติจำนวนสถานประกอบการในจังหวัดสระแก้ว

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน (แห่ง)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๑	-	-	-
๒	๒๘	๔๔๙.๒๔	๔๙๙
๓	๕๐๒	๕๑,๕๐๐.๒๗	๑๐,๙๒๘
รวม	๕๓๐	๕๑,๙๔๙.๕๑	๑๑,๔๒๗

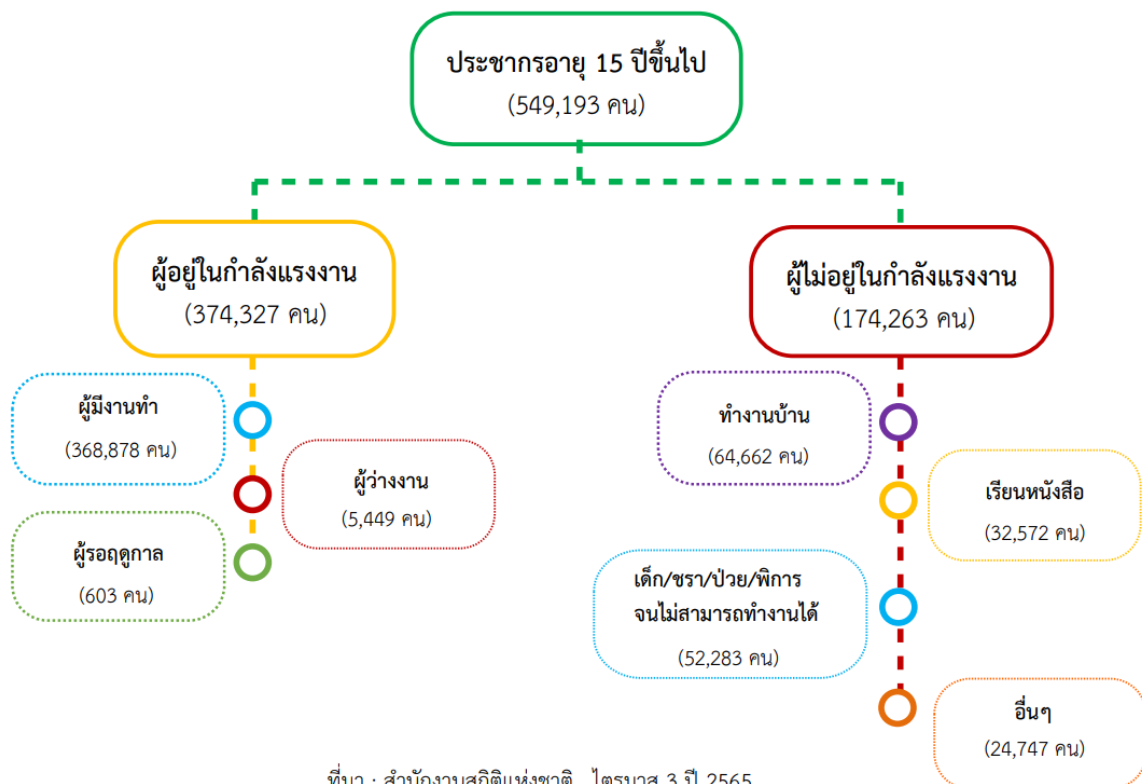
ตารางแสดงจำนวนสถานประกอบการในจังหวัดสระแก้ว แยกเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑๑๓	๒,๐๗๕.๗๒	๘๑๗
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๓๘	๑๐,๒๑๑.๙๘	๒,๔๙๔
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๑๑	๑,๙๒๘.๐๑	๕๐๔
๔	สิ่งทอ	-	-	-
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๔	๒๗.๒๙	๒๙๖
๖	ผลิตภัณฑ์สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	๑	๒.๒๓	๕๑
๗	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๓๔	๖๑๒.๘๙	๗๑๓
๘	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้	๒๕	๓๙๓.๕๔	๑,๓๙๒
๙	ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๒	๑,๙๙๓	๒๑๓
๑๐	-	-	-	-
๑๑	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๑๕	๑๗๐.๔๒	๒๔๖
๑๒	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๖	๑๙๑.๔๗	๗๗
๑๓	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๕	๒๗๐.๙๒	๙๓
๑๔	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๒๖	๒๖๕.๑๖	๓๗๑
๑๕	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๓๘	๔๓๗.๑๓	๔๖๖
๑๖	ผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน	๓	๓๒๒.๒๕	๗๙
๑๗	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๗	๖๑.๙๑	๑๐๙
๑๘	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๒	๒๕.๔๐	๒๔
๑๙	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๔	๘๗.๐๐	๙๕
๒๐	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ซ่อมยานพาหนะ	๒๖	๔๑๓.๗๘	๘๐๒
๒๑	การผลิตอื่นๆ	๑๗๐	๓๒,๔๑๒.๙๔	๒,๕๗๗

ข้อมูลแรงงาน

สำนักงานสถิติจังหวัดสระแก้ว ได้ดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 ปี พ.ศ. 2565 สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดสระแก้ว มีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 549,193 คน (ชาย 268,153 คน หญิง 281,040 คน) จำแนกเป็น ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 374,327 คน (ชาย 204,963 คน หญิง 169,364 คน) ได้แก่ ผู้มีงานทำ 368,878 คน (ชาย 201,414 คน หญิง 167,463 คน) ผู้ว่างงาน 5,449 คน (ชาย 3,549 คน หญิง 1,901 คน) และผู้รอฤดูกาล 603 คน (ชาย 603 คน หญิง 0 คน) ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 174,263 คน (ชาย 62,587 คน หญิง 111,676 คน) จำแนกเป็น ผู้ทำงานบ้าน 64,662 คน เรียนหนังสือ 32,572 คน เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้ 52,28 คน และอื่น ๆ 24,747 คน

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดฉะเชิงเทรา

จังหวัดฉะเชิงเทราตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศ ประมาณเส้นรุ้งที่ 13 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศาตะวันออก มีเนื้อที่ประมาณ 5,351 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,344,375 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 13.8 ของพื้นที่ทั้งหมดของภาคตะวันออก มีพื้นที่เป็นอันดับที่ 40 ของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ทางทิศตะวันออกประมาณ 75 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 304 และประมาณ 100 กิโลเมตร ตามทางหลวง หมายเลข 3 (บางนา-ตราด) หรือประมาณ 90 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 34 แยกเข้าหมายเลข 314 และประมาณ 61 กิโลเมตร ตามทางรถไฟสายตะวันออก อาณาเขตติดต่อ จังหวัดฉะเชิงเทรา - ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดนครนายกและจังหวัด ปราจีนบุรี - ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัด จันทบุรี จังหวัดชลบุรี และ อ่าวไทย - ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดปราจีนบุรีและจังหวัด สระแก้ว - ทิศ ตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัด ปทุมธานีและกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลประชากร

จังหวัดฉะเชิงเทรามีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 720,718 คน เป็นเพศชาย จำนวน 353,442 คน และเพศหญิง จำนวน 367,276 คน จำนวนประชากรจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มีจำนวนผู้ไม่ได้เรียนทั้งสิ้น 18,221 คน ระดับการศึกษาก่อนประถมศึกษา จำนวน 135,761 คน ระดับประถมศึกษา จำนวน 148,765 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 149,828 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 121,896 คน ระดับอุดมศึกษา จำนวน 110,810 คน และไม่ทราบระดับการศึกษา จำนวน 2,297 คน (สำนักงาน สถิติแห่งชาติ, 2564)

ข้อมูลจำนวนสถานประกอบการ

ในปี 2565 จังหวัดฉะเชิงเทรามีโรงงานอุตสาหกรรม (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2565) จำนวน 1,915 โรงงาน เงินลงทุน 342,439.39 ล้านบาท คนงาน 139,518 คน อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็น อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ 225 โรงงาน รองลงมาคืออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก 196 โรงงาน อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ 173 โรงงาน ผลิตภัณฑ์จากพืช 119 โรงงาน และอุตสาหกรรมอาหาร 109 โรงงาน

จังหวัดฉะเชิงเทรามีนิคมอุตสาหกรรม 3 แห่ง โรงงานมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 210 โรงงาน เงินลงทุน 130,951.57 ล้านบาท แบ่งออกเป็นดังนี้

1. นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ มีโรงงานจำนวน 129 โรงงาน เงินลงทุน 96,286.57 ล้านบาท
2. นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ มีโรงงานจำนวน 66 โรงงาน เงินลงทุน 29,313.43 ล้านบาท
3. นิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี มีโรงงานจำนวน 15 โรงงาน เงินลงทุน 5,351.56 ล้านบาท

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน โรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	การผลิตอื่นๆ	424	47,302.22	15,925
2	ผลิตภัณฑ์โลหะ	225	29,782.44	17,424
3	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	196	30,161.75	14,266
4	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	173	72,885.35	17,639
5	ผลิตภัณฑ์จากพืช	119	18,372.30	3,105
6	อุตสาหกรรมอาหาร	109	16,480.09	9,145
7	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	101	54,727.57	22,524
8	ผลิตภัณฑ์อโลหะ	95	7,859.24	2,751
9	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	74	6,373.21	3,275
10	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	73	7,560.41	5,964
11	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	61	3,414.82	2,500
12	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	53	12,052.64	3,770
13	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	40	2,724.51	5,244
14	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	39	5,522.54	3,875
15	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	34	12,289.93	3,981
16	สิ่งทอ	29	3,292.78	2,826
17	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	21	3,008.22	1,994
18	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	15	6,223.66	879
19	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	13	420.47	177
20	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	11	391.78	1,125
21	ผลิตหนังสัตว์และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	10	1,593.47	1,129
รวมทั้งสิ้น		1,915	342,439.39	139,518

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2565

ข้อมูลแรงงาน

จำนวนประชากรจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พบว่า มีจำนวนผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้น 449,226 คน (เป็นกำลังแรงงานปัจจุบัน จำนวน 449,071 คน และเป็นกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน 155 คน) และมีจำนวนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้น 238,353 คน (ทำงานบ้าน จำนวน 93,222 คน เรียนหนังสือ จำนวน 48,597 คน และอื่น ๆ จำนวน 96,534 คน) (สำนักงาน สถิติแห่งชาติ, 2564)

จังหวัดฉะเชิงเทรา มีจำนวนผู้มีงานทำจำนวนทั้งสิ้น 441,781 คน เป็นเพศชายจำนวน 248,253 คน และเพศหญิง จำนวน 193,527 คน ช่วงอายุที่มีจำนวนผู้มีงานทำมากที่สุดคือ ช่วงอายุ 45 – 49 ปี จำนวน 64,242 คน รองลงมาคือ ช่วงอายุ 35 – 39 ปี จำนวน 55,831 คน และช่วงอายุ 30 – 34 ปี จำนวน 54,334 คน ตามลำดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564)

(จากข้อมูลปี 2563) พบว่า ผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีจำนวน 185,367 คน คิดเป็นร้อยละ 41.87 ของผู้มีงานทำ เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าเป็นแรงงานนอกระบบในภาคการเกษตร ได้แก่ เกษตรกรรม การล่าสัตว์และป่าไม้ จำนวน 96,588 คน ร้อยละ 52.11 แรงงานนอกภาคเกษตรจำนวน 88,779 คน คิดเป็นร้อยละ 47.89 ส่วนประเภทอุตสาหกรรม นอกภาคเกษตรที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด คือ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ จำนวน 34,900 คน (ร้อยละ 7.88) และแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 62,835 คน (ร้อยละ 33.90)

การจ้างแรงงานในสาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด 5 อันดับแรกของจังหวัด ประกอบด้วย

1. อุตสาหกรรมยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์(ขนส่ง) ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับรถยนต์หรือรถพ่วง ได้แก่ ผลิตชิ้นส่วนอะไหล่รถยนต์ ต่อตัวถังรถยนต์, ซ่อมเครื่องยนต์ และ ผลิตชิ้นส่วนและประกอบรถจักรยานยนต์ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 173 โรงงาน มีมูลค่าการลงทุน รวม 72,885.35 ล้านบาท คนงาน 17,639 คน
2. อุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 101 โรงงาน มีมูลค่า การลงทุน รวม 54,727.57 ล้านบาท คนงาน 22,524 คน
3. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก ประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พลาสติก ปัจจุบัน มีจำนวน โรงงานทั้งสิ้น 196 โรงงาน เงินลงทุน 30,161.75 ล้านบาท คนงาน 14,266 คน
4. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ ประกอบด้วยการผลิตตกแต่ง ดัดแปลงหรือซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้าและรวมถึงส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ปัจจุบันมี จำนวนโรงงานทั้งสิ้น 225 โรงงาน เงินลงทุน 29,782.44 ล้านบาท คนงาน 17,424 คน
5. อุตสาหกรรมจากพืช ประกอบกิจการเกี่ยวกับผลผลิตเกษตรกรรม รวมถึงกิจการเกี่ยวกับเมล็ดพืชหรือหัวพืช ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 119 โรงงาน เงินลงทุน 18,372.30 ล้านบาท คนงาน 3,105 คน

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดสมุทรปราการตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา โดยอยู่ตอนปลายสุด ของแม่น้ำเจ้าพระยาและเหนืออ่าวไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ 13 – 14 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 – 101 องศา ตะวันออก มีเนื้อที่ประมาณ 1,004.092 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 627,557.50 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร ซึ่งถ้าหากสังเกตแนวแบ่งเขตของ จังหวัดสมุทรปราการตั้งแต่อำเภอพระสมุทรเจดีย์ อำเภอพระประแดง ไปจรดอำเภอบางบ่อ ด้วยจินตนาการ ก็จะพบว่า จังหวัดสมุทรปราการมีรูปร่างคล้ายส่วนหัวและลำตัวของ “ฮิปโปโปเตมัส” ที่หันหน้าออกสู่อ่าวไทย เพื่อคอยปกป้องประเทศชาติจากการรุกรานของมวลหมู่ปัจเจกมิตร ด้วยจิตสำนึกและสัญชาติญาณรักถิ่นยิ่งชีพ ของตนเอง โดยพื้นที่ของจังหวัดฯ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้ - ทิศเหนือติดกับกรุงเทพมหานคร ระยะทาง 55.00 กิโลเมตร - ทิศใต้ติดกับอ่าวไทย (พื้นที่ชายฝั่งทะเล) ระยะทาง 47.20 กิโลเมตร - ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ระยะทาง 42.60 กิโลเมตร - ทิศตะวันตกติดกับกรุงเทพมหานคร ระยะทาง 34.20 กิโลเมตร

ข้อมูลประชากร

จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรตามทะเบียนราษฎรมากเป็นอันดับ 12 ของประเทศ และอันดับ 2 ของภาคกลาง รองจากกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นจังหวัดฯ รองรับการขยายตัวจากกรุงเทพฯ และสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ ทั้งในด้านการผลิตภาคอุตสาหกรรม การค้า การบริการและการกระจายตัวของประชากร จึงทำให้จังหวัดฯ มีประชากรที่ย้ายถิ่นจากที่อื่นมาอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งประชากรที่เคลื่อนย้ายเข้ามาโดยแรงงานที่อยู่อย่างถูกต้อง และไม่แรงงานที่อยู่เข้ามาอาศัยทำให้จำนวนประชากรที่มีอยู่จริงสูงกว่าจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรเกือบเท่าตัว (บทวิเคราะห์อยู่ในหัวข้อที่ 1.7 ลักษณะทางสังคม) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในวัยทำงานจะมีรายชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรต่ำกว่ากลุ่มอื่น โดยข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2563 จังหวัดฯ มีประชากรตามทะเบียนราษฎรทั้งสิ้น 1,351,479 คน แยกเป็นชาย 644,516 คน หญิง 706,963 คน ซึ่งจะพบว่าประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรปราการมากที่สุด รองลงมาคืออำเภอบางพลี และอำเภอบางพลีใหญ่ ตามลำดับ โดยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรต่อพื้นที่จังหวัดฯ โดยเฉลี่ยประมาณ 1,345.97 คนต่อตารางกิโลเมตร

จังหวัดสมุทรปราการยังมีกลุ่มประชากรแฝงที่ไม่มีชื่อในทะเบียนราษฎร และเดินทางเข้ามาทำงานไปเช้า – เย็นกลับ ซึ่งทำให้ประชากรที่อาศัยอยู่จริงมากกว่าประชากรที่ปรากฏตาม ทะเบียนราษฎร ซึ่งจังหวัดสมุทรปราการจำนวนประชากรแฝงมากเป็นอันดับ 2 รองจากกรุงเทพฯ จากการสำรวจข้อมูลสัดส่วนประชากรแฝงของจังหวัดสมุทรปราการ โดยสำนักงานสถิติจังหวัดฯ พบว่า จังหวัดสมุทรปราการ มีสัดส่วนประชากรแฝงรวมจำนวน 758,179 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 จำแนก เป็นประชากรที่เดินทางเข้าไปเป็นกลับ 134,607 คน คิดเป็นร้อยละ 9.96 และประชากรที่มาอาศัยอยู่ประจำ แต่ไม่มีการย้ายทะเบียนบ้านเข้ามา จำนวน 623,707 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15

ข้อมูลจำนวนสถานประกอบการ

จังหวัดสมุทรปราการ มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งสิ้น จำนวน 6,324 แห่ง (รวมในนิคมอุตสาหกรรม) เงินทุน 605,039.76 ล้านบาท มีคนงานจำนวน 451,233 คน แบ่งเป็นคนงานชายจำนวน 261,897 คน และคนงานหญิง 189,336 คน นับได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีโรงงาน อุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากที่สุดในประเทศ เป็นแหล่งวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศ และเป็นคลังสินค้าที่สำคัญ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศซึ่งมีความสะดวกรวดเร็วและช่วยในการลด ต้นทุน การผลิตของภาคอุตสาหกรรม จึงส่งผลให้นักลงทุนเข้ามาประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมเป็น จำนวนมาก และเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมต่อเนื่องเชื่อมโยง (Supply Chain) มีอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะและอุปกรณ์อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ/โลหะขึ้น พื้นฐาน อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์และอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรและเครื่องกลต่างๆ โดยตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม และนอกนิคมอุตสาหกรรม

ข้อมูลแรงงาน

ข้อมูลสถานการณ์แรงงานในสมุทรปราการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งได้ทำการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรในสมุทรปราการ โดยได้รวบรวมข้อมูลในปีพ.ศ. 2565 มีรายละเอียดคือ สมุทรปราการมีจำนวนประชากรผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 2,065,641 คน เป็นเพศชาย 972,580 คน และเพศหญิง 1,093,060 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 1,445,465 คน และเป็นผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 613,141 คน

อุตสาหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยอดรวม	1,413,090	100
ภาคการเกษตรกรรม	20,357	1.44
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	20,357	1.44
นอกภาคการเกษตรกรรม	1,391,989	98.51
1. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	1,358	0.10
2. การผลิต	704,144	49.83
3. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	2,839	0.20
4. การจัดหา น้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสียและสิ่งปฏิกูล	2,350	0.17
5. การก่อสร้าง	54,451	3.85
6. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์	225,496	15.96
7. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	111,021	7.86
8. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	74,316	5.26
9. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	9,307	0.66
10. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	23,622	1.67
11. กิจกรรมเกี่ยวกับสงฆ์หรือแพทย์	19,596	1.39
12. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	14,521	1.03
13. กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	29,170	2.06
14. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	32,143	2.27
15. การศึกษา	29,060	2.06
16. กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	16,516	1.17
17. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	4,067	0.29
18. กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	29,448	2.08
19. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล การผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	5,535	0.39
20. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-
21. ไม่ทราบ	4,013	0.28

การจัดทำภาพอนาคตสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3

การวิเคราะห์องค์กร

1. จุดอ่อน

• ผู้เรียน

- คุณภาพของผู้เรียนแรกเข้าอยู่ในระดับปานกลาง - ต่ำ เนื่องจากไม่มีการสอบคัดเลือก
- ผู้เรียนขาดทักษะที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Soft Skills) หรือทักษะในการดำเนินชีวิต
- ผู้เรียนบางส่วนขาดทักษะทางด้านความรู้ ด้านเทคนิคการใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีต่าง ๆ (Technical Skills) เช่น ภาษา IT ทักษะทางวิชาชีพเฉพาะ
- ผู้เรียนสนใจเรียนปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี
- สมรรถนะของผู้เรียนไม่ตรงกับความต้องการในปัจจุบัน
- ความต้องการของผู้เรียนไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้จ้างงาน
- ค่านิยมของผู้เรียนที่ไม่ต้องการทำงานในโรงงาน และมีความต้องการไปเรียนในเมืองเพิ่มสูงขึ้น
- ผู้เรียนไม่ทราบถึงเส้นทางการศึกษาต่อ เช่น การศึกษาต่อภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
- จำนวนของผู้เรียนในบางสาขาวิชาไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ เช่น การโรงแรม Fashion Design
- สถาบันขาดใบรับรองจากหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือ เช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งสถานประกอบการบางแห่งต้องการ ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับการจ้างงาน
- จำนวนผู้เรียนลดลง เช่น วิทยาลัยเกษตรมีจำนวนผู้เรียนน้อยกว่าวิทยาลัยอื่น ๆ
- บางสาขาวิชาเปิดรับเฉพาะผู้เรียนที่มีงานทำในระดับวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นการจำกัดกลุ่มลูกค้าทำให้ผู้ที่สามารถเข้ามาเรียนได้น้อย
- บางวิทยาลัยไม่มีผู้เรียน
- ความต้องการศึกษาต่อของผู้เรียนในพื้นที่มีน้อย
- ผู้เรียนออกกลางคัน (มากกว่าร้อยละ 30 ทุกปี)
- ผู้เรียนมีฐานะยากจน
- ผู้เรียนไม่ได้อยู่กับผู้ปกครอง (ผู้ปกครองไปทำงานต่างพื้นที่) ทำให้ต้องอยู่คนเดียว หรืออยู่กับญาติ

• อาจารย์และบุคลากรสนับสนุน

- จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ บุคลากรประจำมีจำนวนน้อย บุคลากรชั่วคราว Turnover สูง ขาดแคลนครูวิชาชีพในบางสาขาวิชา อาทิ สาขาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศที่มีไม่เพียงพอ
- บุคลากรมีความเชี่ยวชาญน้อย ไม่เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติ ขาดความเชี่ยวชาญในการใช้ครุภัณฑ์
- ภาระงานของผู้สอนค่อนข้างมาก ทั้งในระดับ ปวช. ปวส. และ ปริญญาตรี

- อาจารย์ต้องปรับวิธีการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีฐานความรู้น้อย
- อาจารย์มีเวลาในการทำวิจัยน้อย
- บุคลากรมีความสามารถแต่ไม่ได้รับการอบรมให้มีทักษะที่ทันสมัย ทำให้ไม่เท่าทันต่อเทคโนโลยีใหม่ ไม่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง และไม่สามารถเปิดสอนในสาขาใหม่ ๆ ได้
- บุคลากรขาดผลงานทางวิชาการ คุณสมบัติไม่ครบทำให้ไม่สามารถเปิดหลักสูตรระดับปริญญาตรีได้
- บุคลากรไม่ต้องการพัฒนาตนเอง
- **หลักสูตร/การจัดการเรียนการสอน**
 - กระบวนการจัดทำหลักสูตรค่อนข้างใช้ระยะเวลานาน ทำให้การจัดทำหลักสูตรใหม่ ยังไม่ทันต่อความต้องการ
 - บางหลักสูตรที่มีอยู่ไม่ตรงกับความต้องการในปัจจุบัน
 - หลักสูตรทวิภาคีและความร่วมมือกับสถานประกอบการมีจำนวนน้อย
 - กิจกรรมสำหรับผู้เรียนน้อย
 - สื่อ/วัสดุ เพื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ
 - อุปกรณ์การฝึกสอนไม่ทันสมัย
- **ความร่วมมือจากสถานประกอบการ**
 - สถานประกอบการที่มีมาตรฐานหรือมีความพร้อมในการรับผู้เรียนเข้าฝึกงาน หรือจัดการศึกษาร่วมกับสถาบันอาชีวศึกษามีค่อนข้างน้อย
 - สถานประกอบการไม่ได้ให้ความรู้แก่ผู้เรียนที่เข้าไปปฏิบัติงานในหลักสูตรทวิภาคีอย่างแท้จริง
- **การบริหารจัดการ**
 - การบริหารงานของผู้บริหารยังไม่เป็นมืออาชีพเท่าที่ควร ขาดคุณธรรมและจริยธรรม
 - ระเบียบไม่คล่องตัว
 - งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาด้านการศึกษาและการบริหารจัดการภายในสถาบัน
 - งบประมาณแปรผันตามจำนวนนักศึกษา และการจัดสรรไม่ทั่วถึง
 - สถาบันขนาดใหญ่บางแห่งรับผู้เรียนได้ไม่จำกัด (ในเขตเมือง) ทำให้สถาบันที่มีขนาดเล็กไม่มีผู้เรียน (ในเขตนอกเมือง)
 - สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาไม่เหมาะสม ทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง
 - การประสานงานภายในองค์กร และการประสานระหว่างส่วนกลางและสถาบันยังไม่ดีเท่าที่ควร
 - สถาบันอาชีวศึกษาบางแห่งมีระบบอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงหรือไม่มีความเสถียร
 - การประชาสัมพันธ์ทำได้ไม่ทั่วถึง
 - พื้นที่มีขนาดใหญ่ แต่จำนวนนักศึกษาน้อย
 - เป็นองค์กรขนาดใหญ่ การบริหารงานล่าช้า

- อื่น ๆ

- ทศนคติเชิงลบของสังคมต่อการเรียนอาชีวะ
- คนในพื้นที่ไม่ต้องการเรียนสายอาชีพ
- สถาบันการศึกษาบางแห่งตั้งอยู่ในชนบท ทำให้การเดินทางลำบาก
- รายได้ของภาคครัวเรือนในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำ

2. จุดแข็ง

- ตำแหน่งที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของสถาบัน

- ใกล้พื้นที่อุตสาหกรรม/นิคมอุตสาหกรรม โดยเฉพาะเขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC มีความต้องการผู้จบการศึกษาจำนวนมาก ซึ่งมีสถานประกอบการหลายขนาด เป็นแหล่งสำคัญของการจ้างงาน และผลิตสินค้าและบริการ (Supplier)
- ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เศรษฐกิจดี มีรายได้ประชากรสูง
- ใกล้สถานที่ท่องเที่ยว
- ใกล้สถานศึกษาอื่น ๆ
- ใกล้กรุงเทพฯ
- มีการคมนาคมสะดวกเนื่องจากตั้งอยู่ติดกับถนนสายหลัก
- สถาบันบางแห่งอยู่ใกล้พื้นที่ชายแดนมีการคมนาคม เช่น จ.สระแก้ว
- มีพื้นที่กว้างใหญ่
- สถานศึกษามีบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้
- ผู้เรียนได้เรียนใกล้บ้าน

- ผู้เรียน

- มีจำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้น
- เปิดรับผู้เรียนที่หลากหลาย เช่น เกษตรกรเข้ามาเรียนเพื่อปรับวุฒิ ทำให้มีผู้เรียนในระบบเพิ่มขึ้น
- เปิดโอกาสทางการศึกษาให้คนในพื้นที่ได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
- ขยายโอกาสให้ผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
- เปิดรับผู้เรียนที่มีงานทำอยู่แล้ว ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ก่อนเข้าศึกษาและมีงานรองรับเมื่อจบการศึกษา
- ผู้เรียนจบแล้วมีงานทำ หรือได้ปรับตำแหน่งงานสูงขึ้น มีตำแหน่งงานที่หลากหลาย
- ผู้เรียนมีเป้าหมายการเรียนที่ชัดเจน
- ผู้เรียนเก่งด้านวิชาการ เช่น ช่างอิเล็กทรอนิกส์ของวิทยาลัยนครนายก
- ผู้เรียนถนัดปฏิบัติ แต่อาจยังด้อยด้านทฤษฎี

- อาจารย์และบุคลากรสนับสนุน

- บุคลากรมีความสามารถสูง มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

- อาจารย์มีคุณสมบัติ วุฒิการศึกษาตรงตามสาขาวิชาชีพ สาขาที่สอน และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
- อาจารย์สามารถสอนได้หลากหลายระดับ ทั้ง ปวช. ปวส. ปริญญาตรี
- บุคลากรอยู่ในพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า
- **หลักสูตร/การจัดการเรียนการสอน**
 - มีหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของพื้นที่
 - หลักสูตรด้านอาชีพที่เข้มข้นทั้ง 3 ระดับการศึกษา
 - หลักสูตรเน้นการฝึกทักษะจากการปฏิบัติจริง ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์
 - มีการบูรณาการความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมอาชีพ
 - มีสถานศึกษาให้เลือกเพียงพอ
 - สาขาวิชาที่เปิดมีความหลากหลาย
 - ใกล้ชิดชุมชนและเข้าถึงโรงเรียนในระดับมัธยมต้น
- **การบริการวิชาการและวิชาชีพในพื้นที่**
 - วิทยาลัยมีผลผลิตที่เกิดจากต้นน้ำสู่ปลายน้ำ
 - เข้าถึงทุกพื้นที่ โดยเฉพาะภาคประกอบการและชุมชน
- **ความร่วมมือ**
 - ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก เช่น สถานประกอบการ สภาอุตสาหกรรม หน่วยงานในและต่างประเทศ เป็นต้น
 - มีความร่วมมือกับสถานประกอบการจำนวนมาก ในรูปแบบบันทึกข้อตกลงความร่วมมือและอื่น ๆ
- **การบริหารจัดการ**
 - มีการแบ่งภารกิจงานที่ชัดเจน
 - มีการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาที่ดี
 - มีระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในปัจจุบัน

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

- **ผู้เรียน/บัณฑิต**
 - ผู้เรียนมีความโดดเด่นเรื่องวิชาชีพ แต่ยังขาดด้านภาษาและเทคโนโลยี
 - ผู้เรียนทุกคนในระดับปริญญาตรีได้รับการจ้างงาน ภายหลังจบการศึกษา
 - เมื่อเปรียบเทียบกับ (Benchmarking) กับสถาบันการศึกษาที่มีจุดเน้นในการจัดการศึกษาใกล้เคียงกันพบว่า
 - บัณฑิตมีความเชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติ – อยู่ในระดับปานกลาง
 - บัณฑิตไม่เลือกงาน – อยู่ในระดับดี
 - บัณฑิตมีความอดทนในการทำงาน – อยู่ในระดับดี
 - บัณฑิตมีความเป็นระเบียบ – อยู่ในระดับปานกลาง

- บุคลากร/อาจารย์

- เมื่อเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ บุคลากรด้อยกว่าในเรื่องวุฒิและผลงานตีพิมพ์/ผลงานวิจัย
- ยังไม่มีบุคลากรได้รับตำแหน่งวิชาการ เช่น ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์
- เมื่อเปรียบเทียบกับ (Benchmarking) กับสถาบันการศึกษาที่มีจุดเน้นในการจัดการศึกษาใกล้เคียงกันพบว่า ศักยภาพบุคลากร/อาจารย์ ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอยู่ในระดับปานกลาง

- หลักสูตร

- หลักสูตรเน้นไปที่ผู้ใช้เทคโนโลยี (User) ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับหลักสูตรอื่น ๆ ของสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ในขณะที่หลักสูตรของสถานศึกษาในประเทศจีนเน้นการสร้างเทคโนโลยี
- หลักสูตรเน้นการปฏิบัติ

- องค์กร

- พัฒนาเข้าสู่มาตรฐานเทียบเท่าระดับอุดมศึกษา
- เป็นสถาบันการศึกษาทางวิชาชีพ มีหลักสูตรต่อเนื่อง รวมถึงสามารถจัดทำหลักสูตรตามความต้องการได้ (Customized)
- มีนวัตกรรมเฉพาะทางของอาชีวะ
- ผู้ประกอบการต้องการนักวิชาชีพจากสถาบัน
- เป็นสถาบันที่เปิดโอกาสให้กับศิษย์เก่ามากกว่า เวลาเรียนสะดวกสำหรับคนทำงาน ค่าใช้จ่ายน้อยกว่า
- วิทยาลัยขนาดเล็กดูแลผู้เรียนทั่วถึง
- มีความเก่ง ความถนัดระดับประเทศ/โลก เช่น วิทยาลัยสารพัดช่างมีความสามารถโดดเด่นด้านแกะสลักระดับโลก วิทยาลัยเทคนิคนครนายกมีความสามารถโดดเด่นด้านหุ่นยนต์ (Robot) ระดับประเทศ
- สิทธิประโยชน์และแรงจูงใจส่วนมากจะให้สิทธิกับข้าราชการก่อน
- พนักงานราชการ ยังไม่มีการสนับสนุนทางอาชีพมากนัก

4. ประเด็นสำคัญในองค์กร (Emerging Issues)

- สนับสนุนให้สถาบันอาชีวศึกษาทุกแห่งเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพได้อย่างทั่วถึง
- พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย การปรับเนื้อหาในรายวิชาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความต้องการในปัจจุบัน และสามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะที่หลากหลาย (Multi-skills)
- ข้อจำกัดของเกณฑ์การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
- มุ่งเน้นการศึกษาวิจัยเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น โดรน และนำองค์ความรู้มาแทรกในการจัดการเรียนการสอน
- พัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศ (Excellent Center) ให้เป็นแหล่งฝึกอบรมทักษะที่ทันสมัย
- ยกระดับศักยภาพบุคลากร ด้านคุณสมบัติและภาระงาน และส่งเสริมการโยกย้ายออกจากพื้นที่

- จัดสรรอาจารย์ในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศอย่างเพียงพอ
- วางแผนบุคลากรเพื่อรองรับความเสี่ยงของอาจารย์ประจำหลักสูตรไม่ครบ เช่น การเกษียณของครู การโอนย้ายของครูและผู้บริหาร
- บริหารจัดการให้อาจารย์มีภาระงานที่เหมาะสม
- ควรมีรูปแบบการบริหารจัดการงบประมาณที่เหมาะสม ซึ่งการจัดสรรในปัจจุบันซึ่งมีรูปแบบการสนับสนุนตามจำนวนผู้เรียนอาจไม่เหมาะสม
- ปรับปรุงขั้นตอนการเบิกค่าสอนให้ดำเนินการได้สะดวกมากขึ้น
- นโยบายจากส่วนกลาง (กระทรวง) ที่เปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลกระทบต่อแผนการดำเนินงานของสถาบัน

5. สิ่งที่ทำเนนงานอยู่

• สำเร็จแล้ว

ด้านการจัดการเรียนการสอน/การผลิตกำลังคน

- การพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ
- การเปิดหลักสูตรที่ทันสมัยระดับปริญญาตรี
- การแลกเปลี่ยนผู้เรียนไปศึกษาในต่างประเทศ
- จำนวนบัณฑิตที่จบการศึกษาเพิ่มขึ้น
- ความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งในและนอกประเทศ (การผลิตบัณฑิต หลักสูตร งานวิจัย/สิ่งประดิษฐ์)

ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ

- การพัฒนา Fix It Center

ด้านการวิจัยและพัฒนา

- การมีศูนย์ทดสอบที่เป็นมาตรฐานสากล เช่น สาขาอาหาร
- งานวิจัยถูกนำไปใช้ในวิสาหกิจชุมชน เช่น การสร้างเครื่องจักรต่างๆ

• ยังไม่สำเร็จ

- การจัดตั้งกองทุนพัฒนาบุคลากร เพื่อให้สามารถผลิตกำลังคนได้อย่างรวดเร็ว
- การจัดตั้งศูนย์บริการวิชาการ หรือ Excellent Center
- การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันอาชีวศึกษา และสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และการเข้าถึงพื้นที่ได้มากขึ้น
- การขยายความร่วมมือกับต่างประเทศ นอกเหนือจากประเทศจีน
- การส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานวิจัย

- การส่งเสริมการขอตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งปัจจุบันยังขาดความรู้ด้านการจัดเตรียมเอกสาร และเปิดโอกาสให้เฉพาะข้าราชการเท่านั้น ทั้งนี้ควรปลดล็อกให้พนักงานราชการมีสิทธิ์ในการขอตำแหน่งได้ด้วย
- การสร้างศักยภาพให้กับบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
- การเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่จบปริญญาโท เพื่อมาสอนนักศึกษาปริญญาตรี เช่น สนับสนุนการให้ทุนซึ่งจะส่งผลต่อการเปิดหลักสูตร ส่งไปเรียนในสาขาที่ตรงมากขึ้น
- การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรที่เพียงพอ และจัดสรรค่าตอบแทนในการสอนที่เท่าเทียมและเป็นธรรม
- การจัดทำมาตรฐานในการรับนักศึกษา อาทิ เกณฑ์คุณภาพ นโยบายการรับ
- การจัดสรรครุภัณฑ์ฝึกอบรมถึงสื่อการสอนสำหรับผู้เรียนที่เพียงพอ
- การจัดทำระบบฐานข้อมูล

แผนงานเชิงกลยุทธ์ (strategic package) และ โปรแกรมนำร่อง (Initiative program)

การทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนสถานการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 พ.ศ. 2563 – 2566 ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม

First S-curve, New S-curve, Thailand 4.0

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคม เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและขยายความร่วมมือกับภาคประกอบการและเครือข่ายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 จัดให้มีระบบคลังปัญญา (intelligent unit) สำหรับอาชีวศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาศาสนสถานอาชีวศึกษา ให้มีระบบการบริหารจัดการแนวใหม่ (modern management)

บทที่ 3

ทิศทางการพัฒนา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3

วิสัยทัศน์

ก้าวสู่การจัดการอาชีวศึกษา ในศตวรรษที่ 21 อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ปรัชญา

นักเทคโนโลยี มีคุณธรรม เป็นผู้นำวิชาชีพ

เอกลักษณ์

ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสากล

อัตลักษณ์

ทักษะเด่น เป็นคนดี มีอาชีพ พึ่งตนเองได้

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากล สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตภาคบริการ และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
2. วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรม บริการวิชาชีพ เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตประชาชน
3. ส่งเสริม พัฒนา ครู และบุคลากรอาชีวศึกษา เพื่อความเป็นเลิศ มั่นคง และก้าวหน้าในอาชีพ
4. ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการผลิตกำลังคนกับภาคการผลิตและสถานประกอบการ
5. ขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้ทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน

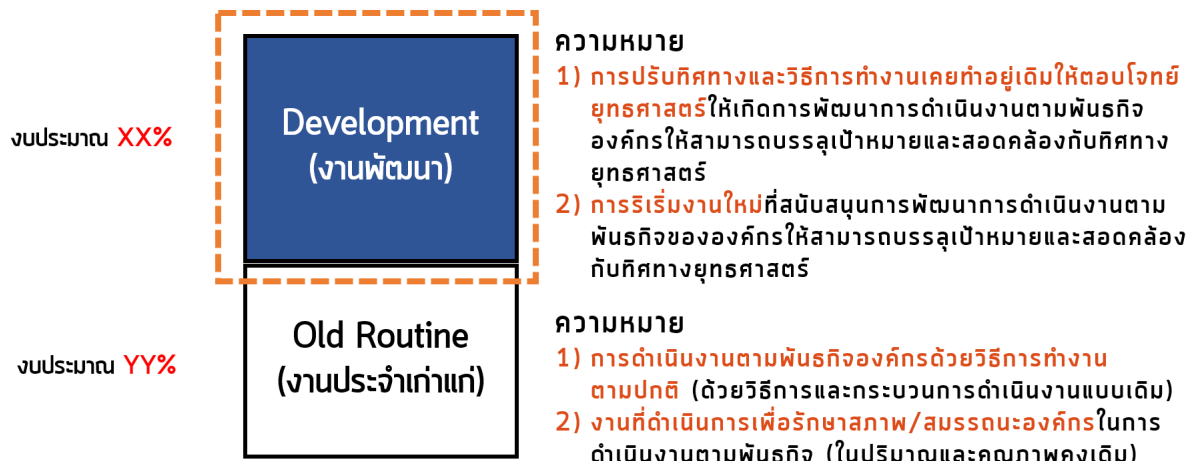
หลักการคิดและตัวอย่างส่วนประกอบของแผนงานเชิงกลยุทธ์ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3

Concept ของ Strategic Package

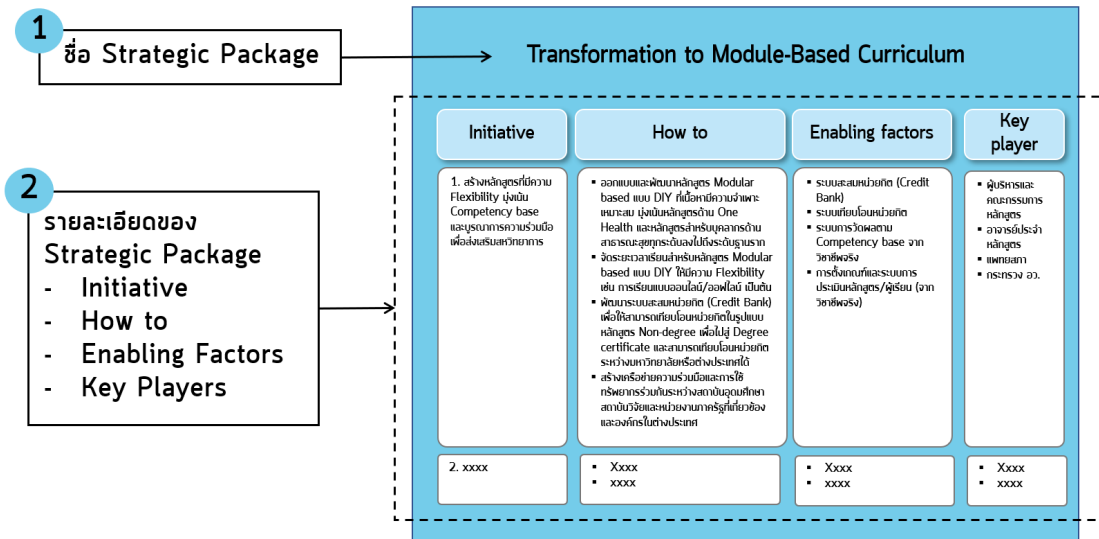
Strategic Package

หมายถึง ชุดของงานเชิงพัฒนา (Development) ซึ่งประกอบด้วยแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่มีจุดประสงค์ในการยกระดับงานประจำหรือริเริ่มงานใหม่ ที่สนับสนุนการพัฒนาและขับเคลื่อนองค์กรตามทิศทางและเป้าหมายของยุทธศาสตร์

ตัวอย่างส่วนประกอบของ Strategic Package

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคม เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและมาตรฐานสากล

เป้าหมายด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร โดยสามารถแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การยกระดับศักยภาพบุคลากร

- บุคลากรมีตำแหน่งความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีจำนวนเพียงพอ และมีความมั่นคงและก้าวหน้าในเส้นทางอาชีพ
- บุคลากรได้รับรางวัลในระดับชาติและนานาชาติ
- บุคลากรมีสมรรถนะด้านภาษาตามมาตรฐานสากล รวมถึงความสามารถในการจัดการเรียนการสอนมากกว่า 1 ภาษา
- การจัดสรรสภาพแวดล้อมที่ดึงดูดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเข้ามาทำงานร่วมกับสถาบัน
- การกำหนดค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร

2. การกำหนดโครงสร้างการบริหารและผู้นำ

- การกำหนดโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจนและคล่องตัว
- การแต่งตั้งผู้นำที่มีวิสัยทัศน์

3. การปรับปรุงกระบวนการ

- ปรับปรุงระเบียบที่เอื้อต่อการทำงานของบุคลากร อาทิ การเบิกจ่าย การบริหารจัดการเงินรายได้
- ปรับปรุงกระบวนการให้เอื้อต่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

- จัดทำระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินวัดผลการดำเนินงานที่รวดเร็วและคล่องตัว
- 4. การจัดทำฐานข้อมูล
 - จัดทำฐานข้อมูลที่สามารถสืบค้นผลงานของสถาบันได้
- 5. การจัดสรรงบประมาณ
 - จัดสรรงบประมาณรูปแบบใหม่
 - แสวงหาแหล่งงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินงานจากหน่วยงานภายนอกหรือภาคเอกชน
- 6. การประชาสัมพันธ์
 - สร้างช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่หลากหลาย

สรุปเป้าหมายที่จะนำไปจัดทำแผนงานเชิงกลยุทธ์ (Strategic package) และโปรแกรมนำร่อง (Initiative program) ต่อไปคือ “การยกระดับศักยภาพของบุคลากรเป็นที่ยอมรับระดับสากล” โดยมีรายละเอียดดังนี้

Strategic Package

พัฒนาบุคลากร

Strategic Package: ยกระดับบุคลากรให้มีศักยภาพเป็นที่ยอมรับระดับสากล		ตอบโจทย์เป้าหมาย :
Description ของ Strategic Package:		
กลุ่มผู้รับประโยชน์เป้าหมาย คือ ใคร - นักศึกษา - สถานประกอบการ - ครูฝึกในสถานประกอบการ (ครูพี่เลี้ยง) - ชุมชน - สถาบัน (จากการได้รับการยอมรับ ภาพลักษณ์ดีขึ้น)	ถ้า Strategic Package นี้ เพื่ออะไร จะส่งมอบคุณค่า (value) หลักอะไร - ผู้เรียน เป็นที่ยอมรับของตลาดงาน - องค์กร - ได้รับความเชื่อมั่นจากภายนอกทั้งด้านภาพลักษณ์ และชื่อเสียง - ยกระดับมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับสถาบัน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder)	เป้าหมาย 5 ปี ของ Strategic Package นี้ คืออะไร 1. บุคลากรที่มีตำแหน่งครูเชี่ยวชาญ 40% และครูเชี่ยวชาญพิเศษ 5% 2. บุคลากรได้รับรางวัลผลงานสิ่งประดิษฐ์ระดับนานาชาติ 5 ผลงาน 3. บุคลากร ไม่น้อยกว่าร้อยละ XX มีคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษ > XX คะแนน 4. มีหลักสูตรสองภาษา XX หลักสูตร

Initiative Program

พัฒนาบุคลากร

ชื่อข้อริเริ่มสำคัญ : การยกระดับวิทยฐานะบุคลากรสายวิชาการ สู่ระดับชำนาญการพิเศษ (L3) และครูเชี่ยวชาญ (L4) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 45	ทิศทางการพัฒนา : ผลักดันให้อาจารย์ระดับครู (L1) และครูชำนาญการ (L2) และ ครูชำนาญการพิเศษ (L3) ร้อยละ 25 ยกระดับไปสู่ครูชำนาญการพิเศษ (L3) หรือครูเชี่ยวชาญ (L4)		
จุดเน้นที่สำคัญ : (1) กลุ่มครูรุ่นใหม่ (New Talents) และ (2) กลุ่มครูอายุ > 50 ปี ขึ้นไปที่มีผลงานโดดเด่น			
How ทำอย่างไร : 1. สร้างหลักสูตรที่มีมาตรฐานและเอกลักษณ์ 2. จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลงานบุคลากร ทำหน้าที่ marketing + supporting เช่น หาความต้องการ การจัดทำหลักสูตรให้คำปรึกษา บริหารจัดการงาน ภาระงาน หาแหล่งตีพิมพ์ ฯลฯ 3. บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก มหาวิทยาลัย หรือสถานประกอบการ ในประเด็นดังต่อไปนี้ พัฒนาครู งานวิจัย การจัดการเรียนการสอน 4. พัฒนาระบบระบบพี่เลี้ยง 5. จัดเวทีประกวด 6. พัฒนาระบบคัดเลือกบุคลากรเข้าร่วม 7. กิจกรรมสร้างแรงบันดาลใจ เช่น การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง 8. ร่วมกันเครือข่ายในการพัฒนาผลงาน ทดลองใช้ประโยชน์กับสถาบันเครือข่าย 9. ตั้งเป้าหมายของแต่ละสถาบัน > สำรวจและจัดทำ talent mapping ของบุคลากร	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="906 577 1177 1032"> Enabling Factors : 1. ศูนย์ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลงานบุคลากร 2. กุณสนับสนุนผลงาน 3. กุณพัฒนาศักยภาพ 4. แรงจูงใจ </td><td data-bbox="1177 577 1509 1032"> Key Player : (1) ผู้บริหารระดับสูง (2) กลุ่มครูรุ่นใหม่ (New Talents) (3) กลุ่มครูอายุ > 50 ปี ขึ้นไปที่มีผลงานโดดเด่น (4) บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาเป้าหมาย (5) คณะทำงานย่อย (จัดทำ How to) </td></tr> </table>	Enabling Factors : 1. ศูนย์ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลงานบุคลากร 2. กุณสนับสนุนผลงาน 3. กุณพัฒนาศักยภาพ 4. แรงจูงใจ	Key Player : (1) ผู้บริหารระดับสูง (2) กลุ่มครูรุ่นใหม่ (New Talents) (3) กลุ่มครูอายุ > 50 ปี ขึ้นไปที่มีผลงานโดดเด่น (4) บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาเป้าหมาย (5) คณะทำงานย่อย (จัดทำ How to)
Enabling Factors : 1. ศูนย์ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลงานบุคลากร 2. กุณสนับสนุนผลงาน 3. กุณพัฒนาศักยภาพ 4. แรงจูงใจ	Key Player : (1) ผู้บริหารระดับสูง (2) กลุ่มครูรุ่นใหม่ (New Talents) (3) กลุ่มครูอายุ > 50 ปี ขึ้นไปที่มีผลงานโดดเด่น (4) บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาเป้าหมาย (5) คณะทำงานย่อย (จัดทำ How to)		

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาที่มีสมรรถนะสูง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และตอบสนองต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

เป้าหมายด้านการพัฒนาผู้เรียน โดยสามารถ แบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. คุณสมบัติของบัณฑิต
 - บัณฑิตมีทักษะสูง มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีความสามารถโดดเด่นทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ
 - บัณฑิตได้รับการจองตัวเข้าทำงานตั้งแต่ออกจบการศึกษา หรือมีรายได้ระหว่างเรียน มีเงินเดือน/ค่าตอบแทนสูงกว่าค่าเฉลี่ย
 - บัณฑิตส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการนวัตกรรม
 - บัณฑิตได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากล
2. หลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอน
 - หลักสูตรมีความหลากหลาย ได้มาตรฐาน ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ใช้บัณฑิต เช่น สถานประกอบการ
 - การปรับกระบวนการจัดทำหลักสูตรให้มีความรวดเร็วและทันต่อความต้องการ เช่น หลักสูตรระยะสั้น
 - การจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ
 - การจัดการเรียนการสอนร่วมกันในกลุ่มภูมิภาคตามความเชี่ยวชาญ เพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

3. ผู้สอน

- การจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางจากภายนอกเข้าร่วมเป็นผู้สอน เช่น สถานประกอบการ ศิษย์เก่า
- การมีนโยบายและแรงจูงใจเพื่อดึงดูดผู้สอนจากภายนอกสถาบันการศึกษา
- การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้กับผู้สอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย

4. สื่อการเรียนการสอน

- การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัย รวมถึงสื่อดิจิทัล

5. ผู้เรียน

- การกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา
- การสนับสนุนทุนการศึกษาให้กลุ่มผู้ที่สนใจเข้าเรียนแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เช่น กลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- การมีจำนวนผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น จากภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น

เป้าหมายที่จะนำไปจัดทำแผนงานเชิงกลยุทธ์ (Strategic package) และโปรแกรมนำร่อง (Initiative program) ต่อไปคือ “ยกระดับการผลิตบัณฑิตให้มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี วิจัย และมีเจตคติที่ดีในการทำงาน” โดยมีรายละเอียดดังนี้

Strategic Package

พัฒนาผู้เรียน

Strategic Package: ผลิตภัณฑ์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี และความเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงมีเจตคติที่ดี และทัศนคติอุตสาหกรรม มีความสามารถในการสื่อสาร ตระกะทางวิธีวิจัย		ตบใจชัยเป้าหมาย :
Description ของ Strategic Package:		
กลุ่มผู้รับประโยชน์เป้าหมาย คือใคร - (1) กลุ่มผู้เรียน - (2) บุคลากร - (3) สถานประกอบการ - (4) ผู้บริหาร - (5) สภาอุตสาหกรรม/สภาวิชาชีพ - (6) หน่วยงานภายนอก	ทำ Strategic Package นี้ เพื่ออะไร จะส่งมอบคุณค่า (value) หลักอะไร - เพิ่มขีดความสามารถและรายได้ของสถานประกอบการ - สถาบันและนักศึกษาได้รับการยอมรับและเชื่อมั่น ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดี - เพิ่มรายได้ให้กับสถาบัน	เป้าหมาย 5 ปี ของ Strategic Package นี้ คืออะไร 1. บัณฑิตมากกว่าร้อยละ 80 ได้รับค่าตอบแทนสูงกว่าค่าเฉลี่ยในตำแหน่งงานเดียวกัน 2. บัณฑิตมากกว่าร้อยละ 65 ได้รับการจองตัวจากสถานประกอบการก่อนจบการศึกษา 3. บัณฑิตมากกว่าร้อยละ 80 ได้รับคะแนนความพึงพอใจจากผู้ใช้บัณฑิต 4. บัณฑิตมีความก้าวหน้าในเส้นทางอาชีพอย่างต่อเนื่อง 5. บัณฑิตมากกว่าร้อยละ 30 มีผลงานวิจัยและเข้าร่วมแสดงผลงานวิจัยระดับชาติ 6. ร้อยละ 80 ของบัณฑิตที่เข้าสอบ ได้รับการรับรองทักษะด้านอาชีพและดิจิทัลจากหน่วยงานภายนอก 7. ร้อยละ 65 ของบัณฑิตที่เข้าสอบ ผ่านเกณฑ์มาตรฐานด้านภาษาอังกฤษ

Initiative Program

พัฒนาผู้เรียน

ข้อข้อริเริ่มสำคัญ : บันทึกมากกว่าร้อยละ 80 ได้รับคำตอบเกินสูงกว่าค่าเฉลี่ยในตำแหน่งงานเดียวกัน		ทิศทางการพัฒนา :	
จุดเน้นที่สำคัญ : สถานประกอบการ			
How ทำอย่างไร : 1. ทำหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ 2. สร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการด้านการวิจัย เชื่อมโยงกับเครื่องมือของสถานประกอบการ 3. การเชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอก (จากสถานประกอบการ) มาพัฒนากับผู้เรียน 4. ประชาสัมพันธ์และการ Marketing เช่น กิจกรรม road show นำเสนอผลงานของนักเรียน ฯลฯ เพื่อให้รับรู้ศักยภาพผู้เรียน 5. สร้างมาตรฐานและแบรนด์ของ 6. เสริมทักษะภาษา เจตคติ นิสัยอุตสาหกรรม		Enabling Factors : - การได้รับการยอมรับจาก TPQI - จัดทำฐานข้อมูล - ระบบติดตามบันทึก - ใบรับรอง - การประชาสัมพันธ์การบอกต่อของผู้เรียน	Key Player : ภายใน - ผู้บริหาร - นักศึกษา - บุคลากร - สถาบัน - ศูนย์กวิภาส ภายนอก - ครูฝึกฯ - สถานประกอบการ - สภาอุตสาหกรรมจังหวัด/สภาอุตสาหกรรม - สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน - TPQI

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมอาชีวศึกษาให้ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

เป้าหมายด้านการวิจัยและนวัตกรรม โดยสามารถแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ด้านการเพิ่มศักยภาพด้านการวิจัย
 - บุคลากรมีองค์ความรู้และศักยภาพในการเขียนข้อเสนอเพื่อขอทุนวิจัย
 - การทำวิจัยแบบออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์มใหม่ๆ
 - การส่งเสริมงานวิจัยทุกรูปแบบ / งานวิจัยที่ตอบความต้องการของประเทศ
2. ด้านการสร้างสิ่งประดิษฐ์
 - นักเรียน นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมในการจัดทำสิ่งประดิษฐ์ให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี
 - การวิจัยด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) และพลังงานทดแทน
 - การส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างโครงข่ายทางภาคเกษตร
3. ด้านการต่อยอดสิ่งประดิษฐ์
 - การประกวดสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อนำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์
 - การส่งเสริมผลงานวิจัยสู่ระดับชาติ/นานาชาติ
 - การจัดตั้งศูนย์รับคำขอจากชุมชนในรูปแบบออนไลน์ เพื่อนำผลงานสิ่งประดิษฐ์ไปใช้ประโยชน์
 - การนำสิ่งประดิษฐ์มาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายเชิงพาณิชย์

- การทำงานวิจัยต่อยอดนวัตกรรมที่ดำเนินการมาแล้ว
- การนำงานวิจัยไปแก้ปัญหาชุมชน (ความยากจนและการประกอบอาชีพ) และแก้ปัญหาให้กับสถานประกอบการ

เป้าหมายที่จะนำไปจัดทำแผนงานเชิงกลยุทธ์ (Strategic package) และโปรแกรมนำร่อง (Initiative program) ต่อไปคือ “สถาบันอาชีวศึกษาเป็นสถาบันฯ วิจัยนวัตกรรมสู่ชุมชน” โดยมีรายละเอียดดังนี้

Strategic Package

Strategic Package: การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์จริง		ตอบโจทย์เป้าหมาย : เป็นสถาบันฯ วิจัยนวัตกรรมสู่ชุมชน
Description ของ Strategic Package:		
กลุ่มผู้รับประโยชน์เป้าหมาย คือใคร - ผู้บริหาร - ครู - นักเรียน นักศึกษา - ชุมชน - ผู้ประกอบการ	ทำ Strategic Package นี้ เพื่ออะไร จะส่งมอบคุณค่า (value) หลักอะไร - งานวิจัยส่งผลกระทบต่อสังคม ประเทศ เช่น ผลงานทดแทน การลดมลพิษ - บุคลากรอาชีพ: ได้รับการยกระดับด้านวิชาการ/วิจัย - งานวิจัยมีเป้าหมาย เพื่อตอบโจทย์ชุมชน ได้ใช้ประโยชน์จริง และเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ	เป้าหมาย 5 ปี ของ Strategic Package นี้ คืออะไร - ผลงานวิจัย/สิ่งประดิษฐ์ เพิ่มขึ้นปีละ 10% (baseline ปัจจุบัน 50 ชิ้น/ปี ในภาพรวมของสถาบันภาคกลาง 3) - 60% ของผลงานถูกนำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ - ได้รับเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนที่หลากหลายมากขึ้นทั้งจากภาครัฐและเอกชน

การประจวบผลงานสิ่งประดิษฐ์ที่ลงสู่ชุมชนของสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มการประจวบดังนี้

- พัฒนาคุณภาพชีวิต
- ผลิตภัณฑ์อาหาร
- การประกอบอาชีพ
- การอนุรักษ์พลังงาน
- หัตถศิลป์
- Software/สมองกลฝังตัว

Initiative Program

ชื่อข้อริเริ่มสำคัญ : เพิ่มศักยภาพด้านการทำวิจัย		ทิศทางการพัฒนา : พัฒนาบุคลากรและนักศึกษา	
จุดเน้นที่สำคัญ : - การพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ - การแสวงหาแหล่งทุนใหม่ทั้งจากภาครัฐและเอกชน			
How ทำอย่างไร : - พัฒนาศักยภาพครูในการเขียนข้อเสนอโครงการที่มีคุณภาพ ตรงกับจุดเน้นของแหล่งทุน - พัฒนาศักยภาพครูในการทำวิจัย (รวมถึงสอนนักศึกษาทำวิจัย) และการเขียนผลงานวิจัยจากสิ่งประดิษฐ์ - สร้างระบบบ่มเพาะเพื่อเพิ่มจำนวนนักวิจัยรุ่นใหม่ - สร้างเครือข่ายการพัฒนางานวิจัยร่วมกัน - ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยพี่เลี้ยงเพื่อพัฒนา/บ่มเพาะนักวิจัยรุ่นใหม่ - แสวงหาและเข้าถึงแหล่งทุนใหม่ๆ - บริหารจัดการองค์ความรู้ที่เกิดขึ้น Intelligent center (KM) เช่น Platform, Consortium, กิจกรรม/เวทีประกวด, การบ่มเพาะ - สร้างแรงจูงใจในชิ้นงานโดยการประกวดในระดับสถานศึกษาและต่อยอดไปสู่ระดับประเทศ - พัฒนาคุณภาพงานวิจัย		Enabling Factors : - ความเชื่อมั่นของผู้ให้ทุน/เอกชน - แรงจูงใจในการทำงานวิจัย เช่น ค่าตอบแทน การงาน Career path - งบประมาณในการพัฒนาศักยภาพครู - แรงจูงใจให้กับสถานประกอบการในการสนับสนุนการวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ เช่น มาตรการลดหย่อนภาษี	
		Key Player : - ผู้บริหารสถาบัน - ครู - นักเรียน	

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ขยายความร่วมมือกับภาคประกอบการและเครือข่ายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ และการบริการทางวิชาการ วิชาชีพ สู่สังคม

เป้าหมายด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ โดยสามารถแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ด้านเครือข่ายความร่วมมือ
 - การสร้างเครือข่ายความร่วมมือการบริการวิชาชีพกับชุมชนโดยการสอน ช่อม สร้าง
 - การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ และองค์กรนานาชาติ
 - การสร้างความร่วมมือโรงเรียน - โรงงาน
2. ด้านการพัฒนาศูนย์ให้คำปรึกษา
 - สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับชุมชน
 - สถานศึกษาเป็น one stop service ภายในชุมชน
 - ศูนย์ให้คำปรึกษาเบื้องต้นในการแก้ปัญหาด้านเทคโนโลยี
 - บริการวิชาการเกี่ยวกับงานช่าง
3. ด้านการต่อยอดการดำเนินงาน
 - พัฒนานวัตกรรมสู่ชุมชน
 - เพิ่มสาขาวิชา/หลักสูตรของโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท
 - Top up ต่อยอดงานวิจัย/สิ่งประดิษฐ์สู่ชุมชนและเชิงพาณิชย์
 - ยกระดับเทคโนโลยีให้กับเครื่องมือ/อุปกรณ์ในการประกอบอาชีพของชุมชน
 - สร้างอาชีพให้กับชุมชน

ทั้งนี้จากการอภิปรายร่วมภายในกลุ่มได้ข้อสรุปว่า เป้าหมายที่จะนำไปจัดทำแผนงานเชิงกลยุทธ์ (Strategic package) และโปรแกรมนำร่อง (Initiative program) ต่อไปคือ “สถาบันอาชีวศึกษาสามารถเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาสในการประกอบอาชีพให้กับชุมชน” โดยมีรายละเอียดดังนี้

Strategic Package

Strategic Package: ศูนย์ให้คำปรึกษาที่ตั้งอยู่ในชุมชน (Social Lab)		ตอบโจทย์เป้าหมาย : เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาสในการประกอบอาชีพ
Description ของ Strategic Package: - เน้นเป็นพื้นที่ปฏิบัติการ - เป็นศูนย์บ่มเพาะอาชีพให้ชุมชน/ประชาชน - ใช้นักศึกษาขับเคลื่อน - เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับปราชญ์ชุมชน		กลุ่มอาชีพที่มีความเข้มแข็งในพื้นที่ - กลุ่มอาหาร - กลุ่มท่องเที่ยว - กลุ่มงานช่างพื้นฐาน - กลุ่มเกษตร
กลุ่มผู้รับประโยชน์เป้าหมายคือใคร - คนในชุมชน - เครือข่ายเชิงพื้นที่ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - สถานศึกษา/ครู/นักเรียน/นักศึกษา	ทำ Strategic Package นี้ เพื่ออะไร จะส่งมอบคุณค่า (value) หลักอะไร - เพิ่มรายได้ควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะคนในชุมชน เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน - เกิดความเข้มแข็งของเศรษฐกิจในชุมชน ส่งผลให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น	เป้าหมาย 5 ปี ของ Strategic Package นี้ คืออะไร คุณภาพ - สร้างอาชีพให้ชุมชนได้อย่างยั่งยืน ปริมาณ - จำนวน Social Lab 5 พื้นที่ปฏิบัติการ (1 พื้นที่ ต่อ 1 จังหวัด) - จำนวนอาชีพใหม่ที่เกิดขึ้นหรือต่อยอดอาชีพเดิมในชุมชนอย่างน้อย 4 กลุ่มอาชีพ - จำนวนผู้ประกอบการที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของศูนย์ xx ราย

Initiative Program

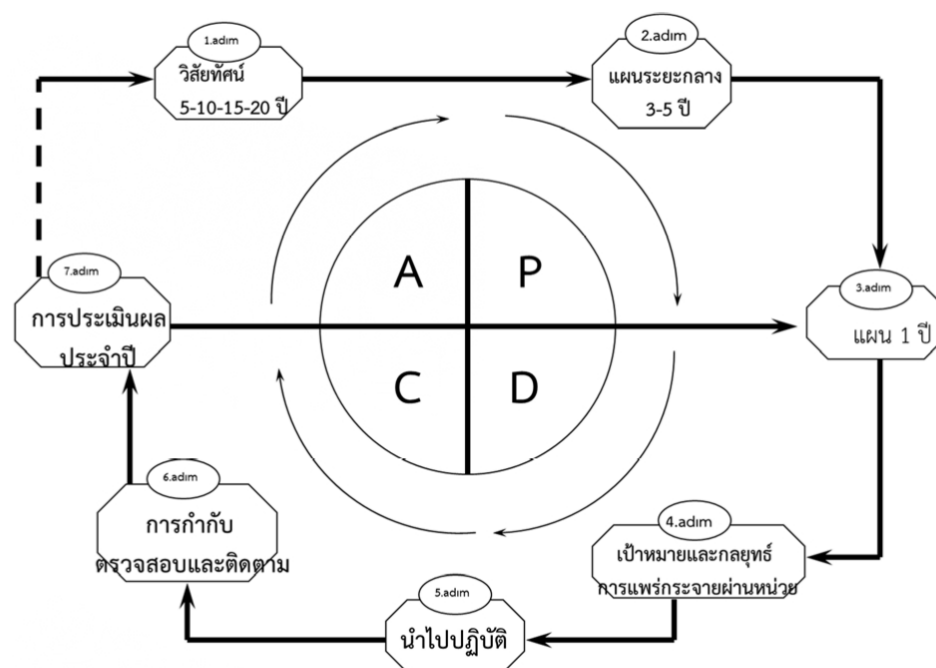
ชื่อข้อริเริ่มสำคัญ : ศูนย์ให้คำปรึกษาที่ตั้งอยู่ในชุมชน (Social Lab)		ทิศทางการพัฒนา : บ่มเพาะวิสาหกิจชุมชน	
จุดเน้นที่สำคัญ :			
- ให้อาชีพเป็นตัวขับเคลื่อน - เป็น Social Lab ในพื้นที่ - เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้ง 2 ฝั่ง (สถานศึกษา-ชุมชน)			
How ทำอย่างไร :		Enabling Factors :	
<u>การดำเนินงานกับภายนอก</u> - พัฒนา Digital platform ในการสื่อสาร - การลงพื้นที่เพื่อรับรู้ปัญหาและใช้ความรู้ที่มีช่วยวิเคราะห์ศึกษาและพัฒนา (Hard side/Soft side) - Empower ชุมชน - หนุนเสริมอาชีพเดิมที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ - ปกป้องพื้นที่และดูแลพื้นที่ตลอด (ไม่ทิ้งพื้นที่) <u>การปรับการดำเนินงานภายใน</u> - สถานศึกษาวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญของตัวเองและเลือกดำเนินการในสาขาที่เข้มแข็ง - ปรับวิธีเรียน/เปลี่ยนวิธีสอน (โดยใช้โจทย์จากชุมชน) - สร้างความรู้ความเข้าใจและเครือข่ายในการทำงานในท้องถิ่น - การทำงานร่วมกับ ม. อื่นๆ เช่น มรภ. มทร. - การทำงานร่วมกันของนักศึกษาทุกระดับ - การบริหารจัดการงบประมาณโดยบูรณาการทั้งจากภายในและภายนอก (ตัวอย่างการบูรณาการภายในจากโครงการที่เกี่ยวข้อง เช่น Fix it Center) - การบริหารจัดการภาระงานของบุคลากร		- แผนงานร่วมกับท้องถิ่น/ชุมชน - ความเชื่อใจจากท้องถิ่น/การเข้าถึงท้องถิ่น - การสร้างการยอมรับจากแหล่งทุน - การสนับสนุนจากผู้บริหาร - งบประมาณ/ความรู้/ผู้ปฏิบัติ (รวมถึงวิสัยทัศน์ผู้บริหาร)	
		Key Player :	
		- อบต./อปท. - ชุมชน - ผู้ประกอบการ - สถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 - ผู้บริหารสถาบัน - ครู - นักเรียน นักศึกษา	

บทที่ 4

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนสถานการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3

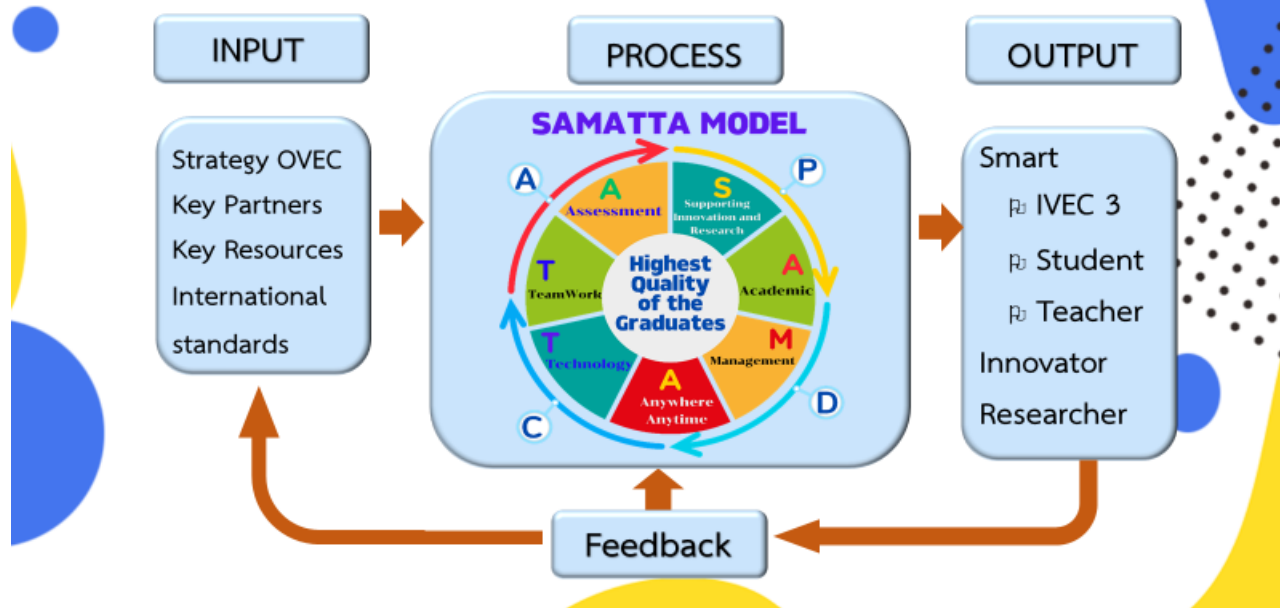
ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) สู่การปฏิบัติ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนสถานการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) ได้ถูกจัดทำขึ้นโดยมีการพัฒนาอย่างบูรณาการในลักษณะองค์รวม เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อกำหนด วิสัยทัศน์ร่วมกัน มีเป้าประสงค์หลักไปในทิศทางเดียวกัน มีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และผลลัพธ์ที่สอดคล้อง มีตัวชี้วัดหลักที่วัดได้จริง มีโครงสร้างแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่มีความชัดเจน ซึ่งในการนำแผนลงสู่การปฏิบัติจะต้องมีการขับเคลื่อนแผนที่เหมาะสม ตลอดจนต้องมีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อ ก่อให้เกิดการพัฒนาที่เห็นผลเป็นรูปธรรมและบรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้ตามกระบวนการ Plan Do Check Act (PDCA) และมีกระบวนการติดตาม และประเมินผลงานเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตามกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รูปภาพ กรอบ Plan Do Check Act (PDCA) ในการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนสถานการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) สู่การปฏิบัติ

รูปแบบการบริหารสถาบันด้วย SAMATTA MODEL โดย Deming Cycle (PDCA)

การติดตามและประเมินผล

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 จะดำเนินการพัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามแผนปฏิบัติการประจำปีตามตัวชี้วัดของแผนงาน โครงการ และกิจกรรมของหน่วยงานต่าง ๆ บนพื้นฐาน ของการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้อย่างต่อเนื่อง อาทิ ระบบระบบการจัดทำแผนและรายงานผลแผนปฏิบัติการประจำปีซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ประโยชน์ในหลายด้านของหน่วยงาน หน่วยงาน ต้นสังกัด และสถาบัน เช่น ในการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของหน่วยงานตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การประกันคุณภาพ การศึกษาภายนอก การบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management) การตรวจสอบภายในและภายนอก (Internal Auditing and External Auditing) การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานประจำปี และการ เปรียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) จากนโยบายของรัฐบาลที่จัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ และการจัดสรรงบประมาณต้องเหมาะสม สอดคล้องกับผลงานที่สามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาลให้เป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งมีระบบรายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ผ่านระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR) เป็นเครื่องมือที่ช่วยในกระบวนการจัดการงบประมาณ และให้การจัดสรรงบประมาณมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570				
					2566	2567	2568	2569	2570
เป้าหมาย 1. มีเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแนวใหม่ 2. ครู ศึกษานิเทศก์ ผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารมีศักยภาพและมีขีดความสามารถที่สูงขึ้น	1.1 ส่งเสริม สนับสนุน การจัดหาและพัฒนาเนื้อหา สื่อ คลังสื่อและแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้อาชีพที่ประชาชนทุกช่วงวัยเข้าถึงได้อย่างสะดวก	โครงการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการพัฒนาทักษะอาชีพ	จำนวนวิชาที่ได้รับการพัฒนาสื่อดิจิทัล	วิชา	40	60	80	100	120
	1.2 เพิ่มช่องทางการเข้าถึงระบบการเรียนรู้ที่หลากหลายทุกระดับหลักสูตรรวมทั้งหลักสูตรระยะสั้นฐานสมรรถนะผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ (Learning Platform)	โครงการสร้างแพลตฟอร์มการเรียนรู้ (Learning Platform) เพื่อการเรียนการสอน	จำนวนวิชาที่แพลตฟอร์มรองรับได้	วิชา	40	60	80	100	120
	1.2 เพิ่มช่องทางการเข้าถึงระบบการเรียนรู้ที่หลากหลายทุกระดับหลักสูตรรวมทั้งหลักสูตรระยะสั้นฐานสมรรถนะผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ (Learning Platform) เพื่อการพัฒนาและต่อยอดทักษะอาชีพในกลุ่ม Employment and skills courses, Career progression และ Industry specific training	โครงการพัฒนาศักยภาพกำลังคนอาชีวศึกษาด้วยแพลตฟอร์มการเรียนรู้ (Learning Platform)	จำนวนผู้เข้ารับการพัฒนา	คน	4,000	6,000	8,000	10,000	12,000
	1.3 พัฒนาศูนย์ปัญญาอาชีวศึกษา (Intelligence Center) สร้างองค์ความรู้และสารสนเทศทางอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะผู้เรียนแต่ละสาขาอาชีพที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ร่วมกับภาคประกอบการ	โครงการพัฒนาระบบคลังปัญญาอาชีวศึกษา (Intelligence Center)	จำนวนผู้เข้าใช้งาน	คน	2,000	4,000	6,000	8,000	10,000
	1.4 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และดิจิทัล เพื่อการบริหารจัดการข้อมูลสถาบันและสถานศึกษาเชื่อมโยงกับ Big Data	โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศของสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง 3 และสถานศึกษาในสังกัด สู่ Big Data	จำนวนฐานข้อมูล	ด้าน	10	10	10	10	10
	1.5 พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการสถาบันและสถานศึกษา และระบบการให้บริการผู้เรียน ในรูปแบบดิจิทัล	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับการบริหารจัดการ (executive information system)	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ	ร้อยละ	70	75	80	80	80
		โครงการพัฒนาระบบสำนักงานไร้กระดาษ (Paperless Office)	อัตราส่วนของงานด้านเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ต่อเอกสารที่ใช้กระดาษ	อัตราส่วน	50:50	60:40	70:30	80:20	90:10
	1.6 ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในสถานศึกษาเพื่อลดข้อจำกัดการเข้าถึงการบริหารจัดการและการเรียนรู้ในระบบออนไลน์	โครงการพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง 3	ระดับคุณภาพของระบบอินเทอร์เน็ตของสถานศึกษา	ระดับ	ดี	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570				
					2566	2567	2568	2569	2570
	1.7 เพิ่มศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (ดิจิทัลและเทคโนโลยี) เพื่อยกระดับคุณภาพการอาชีวศึกษา	โครงการยกระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	จำนวนผู้เข้ารับการพัฒนา	คน	80	80	80	80	80
		โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศในการบริหารงานวิจัยและการนำไปใช้ประโยชน์ทางผลงานวิชาการเทคโนโลยี นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ	ร้อยละ	70	75	80	80	80
	1.8 ใช้กลไกด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร สร้างการรับรู้ และเสริมสร้างภาพลักษณ์อาชีวศึกษาเพื่อการเพิ่มปริมาณผู้เรียน	โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ และเสริมสร้างภาพลักษณ์อาชีวศึกษา	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ	ร้อยละ	70	75	80	80	80
	1.9 ระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาครู คณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงาน และผู้บริหาร สถาบันและสถานศึกษา	โครงการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการประจำปีสถาบันการอาชีวศึกษา	จำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมจัดทำแผนฯ	ร้อยละ	80	80	80	80	80
		โครงการจัดทำรายงานผลปฏิบัติราชการประจำปีสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	จำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมจัดทำรายงานผลปฏิบัติราชการประจำปี	ร้อยละ	80	80	80	80	80
		โครงการระดมทรัพยากรและจัดหารายได้ในการพัฒนาองค์กรแบบยั่งยืน	จำนวนร้อยละของทรัพยากรและรายได้ที่ได้รับตามเป้าหมาย	ร้อยละ	70	75	80	80	80
	1.10 เพิ่มศักยภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรอาชีวศึกษา (และผู้บริหารสถานศึกษา) ให้มีความสามารถในการ Self Directed Development รองรับการเปลี่ยนแปลงโดยความร่วมมือกับภาคประกอบการและ เครือข่ายพันธมิตร ด้วยนวัตกรรมการพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาแนวใหม่ ด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย อาทิ ศึกษาต่อ ฝึกอบรม การปฏิบัติงานร่วมกับภาคประกอบการ KM และ PLC ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญอาชีพ ฯลฯ	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร “สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 สร้างสรรค์องค์กร”	จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา	คน	40	60	80	100	120
		โครงการพัฒนาครูและคณาจารย์เพื่อรองรับการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางของประเทศ	จำนวนครูและคณาจารย์ที่ได้รับการพัฒนา	คน	80	100	120	140	160
		โครงการประชุมสัมมนาครูและคณาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	จำนวนครูและคณาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการพัฒนา	คน	40	40	40	40	40

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570					
					2566	2567	2568	2569	2570	
	1.11 สร้างระบบพี่เลี้ยง หนุนเสริม สร้างแรงจูงใจขวัญ กำลังใจ ดูแล ติดตามประเมินผล เพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	โครงการเสริมสร้างศักยภาพผู้เกษียณอายุราชการ ประจำปีงบประมาณ 2567	จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา	คน	20	20	20	20	20	
		โครงการเชิดชูเกียรติผู้สร้างคุณประโยชน์แก่การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	จำนวนผู้ได้รับการเชิดชูเกียรติ	คน	20	30	40	50	60	
	1.12 หนุนเสริม อำนาจความสะดวก และลดภาระงานครู เพื่อให้ครูมีโอกาสพัฒนานตนเอง	โครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ (ผศ. รศ. และ ศ.)	จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา	คน	20	20	20	20	20	
		โครงการลดภาระงานด้านการสอนและงานธุรการของครู-คณาจารย์	ร้อยละของภาระงานที่ได้รับการปรับลด	ร้อยละ	30	40	50	60	70	
2. พัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาที่มีสมรรถนะสูง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและตอบสนองต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	2.1 เสริมสร้างมาตรฐานผู้สำเร็จอาชีวศึกษาจากสถาบันและสถานศึกษาในสังกัดให้มีสมรรถนะครอบคลุมสมรรถนะความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สมรรถนะทางวิชาการสมรรถนะในที่ทำงาน สมรรถนะตามสาขาอาชีพ	โครงการพัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับปริญญาตรี ระดับหลักสูตร	ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	ค่าระดับ	4.20	4.30	4.40	4.50	4.60	
		โครงการรับการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ โดยหน่วยงานต้นสังกัด ประจำปีการศึกษา	ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน	ค่าระดับ	4.20	4.30	4.40	4.50	4.60	
		โครงการเสริมสร้างศักยภาพนักศึกษาในระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ปฐมนิเทศ)	ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ	80	80	80	80	80	
		โครงการสร้างพลังบัณฑิตอาชีวศึกษาสู่อนาคต (ปัจฉิมนิเทศ) นักศึกษาปริญญาตรี	ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ	80	80	80	80	80	
		โครงการการแนะแนวการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ประจำปีการศึกษา	ร้อยละการเพิ่มปริมาณของผู้เรียน	ร้อยละ	30	30	30	30	30	
		โครงการวันไหว้ครู ระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ	ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ	80	80	80	80	80	
		โครงการพิธีฝึกซ้อมและการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรและสร้างการรับรู้การอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมพิธีรับเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร	ร้อยละ	80	80	80	80	80	

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570				
					2566	2567	2568	2569	2570
		โครงการการสร้างจิตอาสาเพื่อพัฒนาชุมชน	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ	ร้อยละ	80	80	80	80	80
		โครงการกิจกรรมวันสำคัญแห่งชาติไทย	ร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ	80	80	80	80	80
	2.2 เร่งทบทวนหลักสูตรฐานสมรรถนะเดิม และพัฒนาหลักสูตรใหม่ (หลักสูตรต่อเนื่อง ๒ ปี) ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เชื่อมโยงมาตรฐานอาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Skill Certificate) ทั้งในประเทศและต่างประเทศร่วมกับภาคประกอบการในพื้นที่	โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it center) ในสถานศึกษา	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ	ร้อยละ	80	80	80	80	80
		โครงการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ	จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง	หลักสูตร	15	5	5	5	5
		โครงการรับการประเมินความพร้อมและศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง 3	ร้อยละของหลักสูตรที่ผ่านการประเมินความพร้อม	ร้อยละ	80	80	80	80	80
		โครงการประเมินความพร้อมและศักยภาพเบื้องต้นของสถานศึกษาที่ขอพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ	ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านการประเมิน	ร้อยละ	80	80	80	80	80
		โครงการประชุมคณะกรรมการวิชาการ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	จำนวนครั้งในการจัดประชุม	ครั้ง	12	12	12	12	12
			ร้อยละของผู้เข้าร่วมประชุม	ร้อยละ	80	80	80	80	80
		โครงการประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการของสถาบันการอาชีวศึกษา	ร้อยละของหลักสูตรที่ผ่านการประเมิน	ร้อยละ	80	80	80	80	80
	2.3 สร้างกลไกการจัดการเรียนรู้ที่ยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพทั้งในระดับประเทศและสากล ด้วยโมดูลอาชีพ และการรับรองมาตรฐานอาชีพแก่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา	โครงการยกระดับศักยภาพกำลังคนอาชีวศึกษาสู่มาตรฐานอาชีพ	จำนวนผู้ได้รับการพัฒนา	คน	300	300	300	300	300
	2.4 ส่งเสริม สนับสนุน การประยุกต์ใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษารูปแบบใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน (เช่น Block Course, Work Base Learning, Social Base Learning, Project Base Learning, STEM, Active Learning, Micro-Industrial Engagement)	โครงการนิเทศติดตามการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3	ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับ การนิเทศติดตาม	ร้อยละ	100	100	100	100	100
		โครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ในศตวรรษที่ 21	ร้อยละของรายวิชาที่ได้รับการพัฒนา	ร้อยละ	60	70	80	90	100

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570				
					2566	2567	2568	2569	2570
	2.5 พัฒนาศักยภาพสถานศึกษาให้มีความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ การฝึกทักษะ และมาตรฐานความปลอดภัยในการปฏิบัติงานภายใต้กรอบ Green TVET, Health, Safety และ Environment เพื่อสร้างนิสัยอุตสาหกรรมแก่ผู้เรียน และสนับสนุนการเข้าสู่เศรษฐกิจฐาน BCG	โครงการพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดเพื่อรองรับโมเดลเศรษฐกิจ BCG	จำนวนสถานศึกษาที่ได้รับการพัฒนา	แห่ง	10	10	10	10	10
	2.6 สร้างความเข้มแข็งระบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานอาชีพและการรับรอง ด้วยการมีส่วนร่วมจากภาคประกอบการ เพื่อนำมาปรับปรุงและยกระดับคุณภาพการศึกษา	โครงการส่งเสริมทักษะของนักศึกษา ด้านภาษา (CEFR) ด้านทักษะดิจิทัล (DL) และด้านมาตรฐานวิชาชีพ	ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนา ด้านภาษา (CEFR) ด้านทักษะดิจิทัล (DL)	ร้อยละ	80	80	80	80	80
			ร้อยละของนักศึกษาที่สอบผ่าน มาตรฐานวิชาชีพ	ร้อยละ	100	100	100	100	100
	2.7 พัฒนาหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ 4 ปี ตามการปรับปรุงกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ ระดับปริญญาตรีเทคโนโลยีปฏิบัติการ	โครงการพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ 4 ปี	จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา	หลักสูตร	5	5	10	10	15
	2.8 จัดอาชีวศึกษาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อขยายโอกาสแก่ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ ประสบการณ์ และความพร้อม	โครงการขยายโอกาสผู้เรียนอาชีวศึกษาโดยจัดอาชีวศึกษาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank)	จำนวนหลักสูตรที่จัดระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank)	หลักสูตร	5	10	15	20	25
	2.9 ส่งเสริมให้ผู้อยู่ในภาคประกอบการได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องรวมถึงการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานหรือการประกอบอาชีพ	โครงการยกระดับศักยภาพกำลังคนของสถานประกอบการในเขตพื้นที่สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคกลาง 3	จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนา	แห่ง	10	15	20	25	30

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570				
					2566	2567	2568	2569	2570
3. ขยายความร่วมมือกับภาคประกอบการและเครือข่ายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ และการบริการทางวิชาการวิชาชีพ สู่สังคม เป้าหมาย 1. เกิดความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม หรือเขตงานจังหวัดนครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา และสมุทรปราการ เพื่อการจัดอาชีวศึกษาทวิภาคีคุณภาพสูง ส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ รองรับ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ด้วยหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันฐานสมรรถนะ	3.1 จัดให้มีการเจรจาความร่วมมือระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษา สถานศึกษา ประธานสภาอุตสาหกรรม ประธานหอการค้า ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และภาคประกอบการ พื้นที่เป้าหมายเขตอุตสาหกรรม หรือเขตงาน จังหวัดนครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา และสมุทรปราการ เพื่อร่วมจัดอาชีวศึกษา และสร้างโอกาสการทำงานของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม และต่อเนื่อง	โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา โครงการสร้างโอกาสการมีงานทำและมีรายได้ระหว่างเรียนของผู้เรียนอาชีวศึกษาโดยความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย	จำนวนสถานประกอบการที่ร่วมลงนามความร่วมมือ	แห่ง	10	15	20	25	30
	3.2 ขยายความร่วมมือกับภาคประกอบการและยกระดับอาชีวศึกษาทวิภาคีคุณภาพสูงให้เป็นไปตามมาตรฐาน	โครงการยกระดับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีคุณภาพสูงภายใต้ความร่วมมือกับสถานประกอบการ	ร้อยละของผู้เรียนในระบบทวิภาคี	ร้อยละ	30	40	50	60	70
	3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันและสถานศึกษาร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อยกระดับอาชีวศึกษามาตรฐานสากลกับประเทศที่เป็นผู้นำอาชีวศึกษา อาทิ จีน เยอรมัน ฯลฯ	โครงการความร่วมมือหลักสูตรทวิวุฒิ (ไทย – จีน)	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	คน	100	120	140	160	180
		โครงการยกระดับสถาบันการอาชีวศึกษาสู่มาตรฐานสากลโดยความร่วมมือกับต่างประเทศ	จำนวนความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ	แห่ง	5	10	15	20	25
	3.4 สร้างความรู้ ความเข้าใจ และมาตรการจูงใจ ให้ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้อง เห็นความสำคัญและร่วมผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา	โครงการพัฒนาศักยภาพครูฝึกในสถานประกอบการ และครูนิเทศการฝึกอาชีพ ฝึกงาน	จำนวนครูฝึกในสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนา	คน	40	40	40	40	40
	3.5 พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันฐานสมรรถนะเพื่อให้บริการวิชาการ วิชาชีพ และบริการสังคม เชื่อมโยงกับระบบธนาคารหน่วยกิตและการรับรองมาตรฐานอาชีพ	โครงการพัฒนาศูนย์ทดสอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อยกระดับกำลังคนเข้าสู่มาตรฐานอาชีพ	จำนวนศูนย์ทดสอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพที่ได้รับการพัฒนา	แห่ง	2	2	4	4	6
	3.6 นำระบบ Micro Credential มาใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย	โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ผู้เรียนอาชีวศึกษาด้วยระบบ Micro Credential	จำนวนผู้เรียนในระบบ Micro Credential	คน	100	150	200	250	300
	3.7 ใช้กลไกหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันฐานสมรรถนะเพื่อพัฒนากำลังคนในรูปแบบ (Up Skill/Re Skill/New Skill)	โครงการเสริมสร้างศักยภาพกำลังคนในสถานประกอบการและผู้เรียนอาชีวศึกษา (Up Skill/Re Skill/New Skill)	จำนวนผู้ได้รับการพัฒนา	คน	300	350	400	450	500

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2566 - 2570				
					2566	2567	2568	2569	2570
4. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมอาชีวศึกษา ให้ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ เป้าหมาย 1. กลไกการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และผลิตภัณฑ์ นำไปสู่การเสริมสร้างสมรรถนะ ผู้เรียนอาชีวศึกษาในฐานะ “ผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม และผู้พัฒนา งานอาชีพ” และการบริการ วิชาการและสังคม การนำสู่เชิง พาณิชย์ สร้างงานสร้างอาชีพ ให้กับคนในท้องถิ่นชุมชน และ การพัฒนากระบวนการผลิต ในสถานประกอบการ	4.1 ใช้กลไกการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างสมรรถนะผู้เรียนอาชีวศึกษาในฐานะ “ผู้ร่วมสร้าง นวัตกรรม และผู้พัฒนางานอาชีพ”และการบริการ วิชาการ และสังคม	โครงการประกวดงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์	จำนวนผลงานวิจัยที่ส่งเข้าประกวด	ผลงาน	40	45	50	55	60
	4.2 เพิ่มศักยภาพด้านการวิจัย เทคโนโลยีนวัตกรรมอาชีวศึกษา	โครงการส่งเสริมการวิจัย นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์	จำนวนผลงานวิจัยนวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์	ผลงาน	80	90	100	110	120
		โครงการการเพิ่มศักยภาพการเขียนภาคินพนธ์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือ สายปฏิบัติการ	จำนวนผู้ได้รับการพัฒนา	คน	200	250	300	350	400
		โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะ คณาจารย์ด้านการเขียนผลงานวิชาการและบทความ จากนวัตกรรมการและสิ่งประดิษฐ์	จำนวนผู้ได้รับการพัฒนา	คน	40	50	60	70	80
		โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือสนับสนุนงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรมอาชีวศึกษา	จำนวนหน่วยงานที่ลงนามความร่วมมือ	แห่ง	10	10	10	10	10
	4.3 พัฒนาต่อยอดสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม สู่เชิงพาณิชย์ สร้างงานสร้างอาชีพให้กับคนในท้องถิ่นชุมชน และการพัฒนา กระบวนการผลิตในสถานประกอบการ	โครงการสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมอาชีวศึกษา สู่เชิงพาณิชย์	จำนวนผลงานสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม อาชีวศึกษาสู่เชิงพาณิชย์	ผลงาน	10	10	10	10	10
		โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ท้องถิ่น ชุมชนและสถานประกอบการ	ร้อยละของความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ	ร้อยละ	80	80	80	80	80

คำสั่งสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓

ที่ /๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน การทบทวน
แผนพัฒนาและจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓

.....

ด้วยสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ ได้จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน
การทบทวนแผนพัฒนาและจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแผนการพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการประจำปีสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
ให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) การดำเนินการตาม
แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษาและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และการมี
ส่วนร่วมในการวางแผนบริหารจัดการองค์ร่วมนกัน ในวันที่ ๒๔ - ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ณ อาคาร ชลพฤกษ์ รีสอร์ท
จังหวัดนครนายก

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ จึงแต่งตั้ง
คณะกรรมการดำเนินการ ดังนี้

๑. ที่ปรึกษา

- ๑.๑ นางปัทมา วีระวานิช
- ๑.๒ นายสุรพงษ์ เอ็มอุทัย
- ๑.๓ นายจรัส เล่ห์สิงห์
- ๑.๔ นายณัทชัย ใจเย็น
- ๑.๕ นายศุภชัย ตั้งวรชัย
- ๑.๖ นายกำพล ภู่มณี
- ๑.๗ นางนวลอนงค์ ธรรมเจริญ
- ๑.๘ นางสาวไอรินทร์ อมรสินศิริรัฐ
- ๑.๙ นายกิตติ เป้าเปี่ยมทรัพย์
- ๑.๑๐ จำสิบเอก สมพร ชูทอง
- ๑.๑๑ นายวิชัย ชื่นชาติ
- ๑.๑๒ ว่าที่ร้อยตรี ไสธร์ จันทรประมุข
- ๑.๑๓ นายราชวัลลภ ลำพูน

นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓
กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓

/ ๒. คณะกรรมการ...

๒. คณะกรรมการอำนวยการ

๒.๑ นายศิริ จันบำรุง	ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	ประธานกรรมการ
๒.๒ นายโสภณ กันภัย	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	รองประธานกรรมการ
๒.๓ นายบุญลือ ทองเกตุแก้ว	ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการอาชีวศึกษา	กรรมการ
๒.๔ นายกิจจา บานชื่น	ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๒.๕ นายอภัย งามแสง	ผู้อำนวยการอาชีวศึกษาบัณฑิต	กรรมการ
๒.๖ จำสับเอก สมพร ชูทอง	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ	กรรมการ
๒.๗ นายสุพจน์ ทองเหลือง	ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา	กรรมการ
๒.๘ ว่าที่พันตรีวัชรพล ลักษณะล้าย	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา	กรรมการ
๒.๙ นายสมหมาย ศรีประสิทธิ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจุฬารักษ์ (ลาดขวาง)	กรรมการ
๒.๑๐ นางสาวสุกัญญา สุขสถาน	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครนายก	กรรมการ
๒.๑๑ นางอารีย์ เลิศกิจเจริญผล	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี	กรรมการ
๒.๑๒ นายนนท์พันธุ์ พิมพา	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสระแก้ว	กรรมการ
๒.๑๓ นายชาคริต สุริยะฉาย	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบุรพาปราจีน	กรรมการ
๒.๑๔ นายณรงค์ องค์กรกิจบริหาร	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครนายก	กรรมการ
๒.๑๕ นางเวฬุรีย์ อุปถัมภ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา	กรรมการ
๒.๑๖ นายวีระ พิชิตกุล	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการและเลขานุการ
๒.๑๗ นายอนันต์ พิมพ์ไต่	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาวิทยาศาสตร์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
	และความร่วมมืออาชีวศึกษา	

มีหน้าที่ กำหนดแนวทาง ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการจัดโครงการ ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน การทบทวนแผนพัฒนาและจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ ให้บรรลุวัตถุประสงค์

๓. คณะกรรมการดำเนินงาน

๓.๑ นายศิริ จันบำรุง	ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	ประธานกรรมการ
๓.๒ นายวีระ พิชิตกุล	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	รองประธานกรรมการ
๓.๓ นายโสภณ กันภัย	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	รองประธานกรรมการ
๓.๔ นายกิจจา บานชื่น	ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	รองประธานกรรมการ
๓.๕ นายอภัย งามแสง	ผู้อำนวยการอาชีวศึกษาบัณฑิต	กรรมการ
๓.๖ นางรารรรณ จันทร์ประมุล	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๓.๗ นางสาวผจงจิตต์ ดิษฐ์สุข	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๓.๘ นางสาวบุญยสุข บำรุงสุข	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๓.๙ นางสาวปนัดดา แดงดี	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๓.๑๐ นางสาวนรินทร์ทิพย์ เป้าลี	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๓.๑๑ นางศิริดา พิลายนต์	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๓.๑๒ นางสาวสุภาพร สุวรรณ	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๓.๑๓ นางสาวจตุพร หันจรัส	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ

- ๓.๑๔ นายอนันต์ พิมพ์โต่ง ผู้อำนวยการสำนักพัฒนายุทธศาสตร์ ฯ กรรมการและเลขานุการ
๓.๑๕ นางสาวพิมลวรรณ รอดประชา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ วางแผน ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ กำกับติดตามผลการดำเนินงานโครงการ ฯ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๔. คณะกรรมการฝ่ายรับลงทะเบียน

- ๔.๑ นายโสภณ กันภัย รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ ประธานกรรมการ
๔.๒ นายอภัย งามแสง ผู้อำนวยการอาชีวศึกษาบัณฑิต รองประธานกรรมการ
๔.๓ นางสาวผจงจิตต์ ดิษฐ์สุข สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๔.๔ นางสาวศิริดา พิลายนต์ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๔.๕ นางสาวจตุพร หันจรัส สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๔.๖ นางสาวบุญยสุข บำรุงสุข สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๔.๗ นางสาวนรินทร์ทิพย์ เบ้าลี สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๔.๘ นางสาวปนัดดา แดงดี สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ เตรียมรายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม รับลงทะเบียนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรม และให้คำปรึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม

๕. คณะกรรมการฝ่ายจัดสถานที่/เครื่องเสียง/และอุปกรณ์สื่อโสต/บันทึกภาพ

- ๕.๑ นายวีระ พิชิตกุล รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ ประธานกรรมการ
๕.๒ นายอนันต์ พิมพ์โต่ง ผู้อำนวยการสำนักพัฒนายุทธศาสตร์ ฯ รองประธานกรรมการ
๕.๓ นางสาวพิมลวรรณ รอดประชา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๕.๔ นางสาวบุญยสุข บำรุงสุข สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๕.๕ นางสาวผจงจิตต์ ดิษฐ์สุข สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการและเลขานุการ
๕.๖ นางสาวศิริดา พิลายนต์ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

- มีหน้าที่** ๑. จัดเตรียมสถานที่บริเวณงาน ห้องประชุม ป้ายเวที ประดับตกแต่งเวทีให้สวยงาม
๒. อำนวยความสะดวกห้องประชุม อุปกรณ์โสต ฯ
๓. บันทึกภาพ

๖. คณะกรรมการการเงินและพัสดุ

- ๖.๑ นายวีระ พิชิตกุล รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ ประธานกรรมการ
๖.๒ นายอนันต์ พิมพ์โต่ง ผู้อำนวยการสำนักพัฒนายุทธศาสตร์ ฯ รองประธานกรรมการ
๖.๓ นางราวรรณ จันทร์ประมุล สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๖.๔ นางสาวพิมลวรรณ รอดประชา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๖.๕ นางสาวบุญยสุข บำรุงสุข สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการ
๖.๖ นางสาวผจงจิตต์ ดิษฐ์สุข สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ กรรมการและเลขานุการ

/ มีหน้าที่...

มีหน้าที่ บริหารจัดการงบประมาณ จัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรม และตรวจเอกสารหลักฐานการเงิน การเบิกจ่ายงบประมาณการจัดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔ และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕

๗. คณะกรรมการฝ่ายพิธีการ

๗.๑ นายวีระ พิชิตกุล	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	ประธานกรรมการ
๗.๒ นายอภัย งามแสง	ผู้อำนวยการอาชีวศึกษาบัณฑิต	รองประธานกรรมการ
๗.๓ นางสาวผจงจิตต์ ดิษฐ์สุข	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๗.๔ นางสาวจตุพร หันจรัส	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๗.๕ นางสาวพิมลวรรณ รอดประชา	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๗.๖ นายอนันต์ พิมพะโต่ง	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนายุทธศาสตร์ ฯ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. วางกรอบงานและลำดับพิธีการ

๒. จัดพิธีการและดำเนินการจัดกิจกรรมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๓. ประสานงานกับคณะวิทยากรและคณะกรรมการผ่านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๘. คณะกรรมการฝ่ายปฏิคม สวัสดิการ/บริการ

๘.๑ นายวีระ พิชิตกุล	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	ประธานกรรมการ
๘.๒ นายอนันต์ พิมพะโต่ง	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนายุทธศาสตร์ ฯ	รองประธานกรรมการ
๘.๓ นางสาวผจงจิตต์ ดิษฐ์สุข	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๘.๔ นางสาวบุญยสุข บำรุงสุข	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๘.๕ นางสาวปนัดดา แดงดี	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๘.๖ นางศิริดา ฟิลายนต์	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๘.๗ นางสาวสุภาพร สุวรรณ	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๘.๘ นางสาวจตุพร หันจรัส	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๘.๙ นางสาวพิมลวรรณ รอดประชา	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ดูแลอาหารว่าง อาหารกลางวัน และอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

๙. คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล

๙.๑ นายกิจจา บานชื่น	ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	ประธานกรรมการ
๙.๒ นางศิริดา ฟิลายนต์	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๙.๓ นางสาวผจงจิตต์ ดิษฐ์สุข	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๙.๔ นางสาวจตุพร หันจรัส	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการ
๙.๕ นางสาวสุภาพร สุวรรณ	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการและเลขานุการ
๙.๖ นางสาวพิมลวรรณ รอดประชา	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/ มีหน้าที่...

มีหน้าที่ วางแผน ประสานงาน จัดทำแบบสอบถาม แจกผู้เข้าประชุม วิเคราะห์แบบสอบถาม สรุปประเมินผล จัดทำรูปเล่ม และรายงานสรุปประเมินผลการดำเนินงานต่อสถาบัน ฯ

ขอให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลดีต่อทางราชการและสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓ ต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายศิริ จันบำรุง)

ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๓

INSTITUTE OF VOCATIONAL EDUCATION CENTRAL REGION 3

วิสัยทัศน์

ก้าวสู่การจัดการอาชีวศึกษา ในศตวรรษที่ 21 อย่างมีคุณภาพ
และได้มาตรฐานสากล

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากล สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต
ภาคบริการและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
2. วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรม บริการวิชาชีพ เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตประชาชน
3. ส่งเสริม พัฒนา ครู และบุคลากรอาชีวศึกษา เพื่อความเป็นเลิศ มั่นคง และก้าวหน้าในอาชีพ
4. ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการผลิตกำลังคนกับภาคการผลิตและสถานประกอบการ
5. ขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้ทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน

www.IVE3.ac.th

FB : สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3